

Středa, 8. června 2011

22. zdůrazňuje význam jakékoli dlouhodobé řídicí a správní struktury GNSS, která je zcela transparentní, finančně stabilní a odpovědná a je spravována co možná nejrozsáhleji; v této souvislosti konstatuje, že by měla probíhat pravidelná koordinace s Radou a Evropským parlamentem, jejíž součástí by bylo podrobné informování o aktuálním stavu;

23. vyzývá Komisi, aby vytvořila vhodné mechanismy, kterými by zajistila, aby služby a aplikace založené na GNSS, regulované veřejně i soukromě, byly v souladu se základními právy občanů, jako je právo na soukromí a ochranu údajů;

*

* *

24. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a ESA.

Investice do budoucnosti: nový víceletý finanční rámec pro konkurenceschopnou, udržitelnou a inkluzivní Evropu

P7_TA(2011)0266

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 8. června 2011 o investování do budoucnosti: nový víceletý finanční rámec (VFR) pro konkurenceschopnou, udržitelnou a inkluzivní Evropu (2010/2211(INI))

(2012/C 380 E/13)

Evropský parlament,

- s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázi a řádném finančním řízení ⁽¹⁾,
- s ohledem na Smlouvu o fungování EU, a zejména na článek 312 této smlouvy,
- s ohledem na své usnesení ze dne 29. března 2007 o budoucnosti vlastních zdrojů Evropské unie ⁽²⁾,
- s ohledem na rozhodnutí Rady 2007/436/ES, Euratom ze dne 7. června 2007 o systému vlastních zdrojů Evropských společenství ⁽³⁾ a jeho prováděcí předpisy,
- s ohledem na sdělení Komise o přezkumu rozpočtu EU (KOM(2010)0700),
- s ohledem na své rozhodnutí ze dne 16. června 2010 o zřízení zvláštního výboru pro politické výzvy a rozpočtové prostředky pro udržitelnou Evropskou unii po roce 2013 ⁽⁴⁾,
- s ohledem na příspěvky od parlamentních komor – rakouské *Nationalrat*, české Poslanecké sněmovny, dánského *Folketinget*, estonské *Riigikogu*, německého Spolkového sněmu (*Bundestag*), irské *Oireachtas*, litevské *Seimas*, lotyšské *Saeima*, portugalské *Assembleia da República*, holandské *Tweede Kamer* a švédského *Riksdagen*,
- s ohledem na článek 184 jednacího řádu,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 27 E, 31.1.2008, s. 214.

⁽³⁾ Úř. věst. L 163, 23.6.2007, s. 17.

⁽⁴⁾ Přijaté texty, P7_TA(2010)0225.

Středa, 8. června 2011

- s ohledem na zprávu zvláštního výboru pro politické výzvy a rozpočtové prostředky pro udržitelnou Evropskou unii po roce 2013 a stanoviska Výboru pro rozvoj, Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, Výboru pro dopravu a cestovní ruch, Výboru pro regionální rozvoj, Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, Výboru pro kulturu a vzdělávání a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A7-0193/2011),
- A. vzhledem k tomu, že se Parlament rozhodl zřídit zvláštní výbor s tímto pověřením:
- definovat politické priority Parlamentu pro víceletý finanční rámec (VFR) po roce 2013 jak z legislativního, tak rozpočtového hlediska,
 - provést odhad finančních zdrojů, jež bude Unie potřebovat pro dosažení svých cílů a provádění svých politik v období po 1. lednu 2014,
 - stanovit dobu trvání příštího víceletého finančního rámce (VFR),
 - v souladu s uvedenými prioritami a cíli navrhnout strukturu budoucího VFR, v níž budou uvedeny hlavní oblasti činnosti Unie,
 - v souladu s uvedenými prioritami a navrženou strukturou předložit pokyny pro orientační rozdělení prostředků VFR v rámci jednotlivých výdajových okruhů a mezi nimi,
 - blíže určit vztah mezi reformou systému financování rozpočtu EU a přezkumem výdajů, aby měl Rozpočtový výbor k dispozici pevný základ pro vyjednávání nového VFR,
- B. vzhledem k tomu, že by zvláštní výbor měl předložit závěrečnou zprávu předtím, než Komise předloží své návrhy příštího VFR,
- C. vzhledem k tomu, že v souladu s článkem 311 Smlouvy o fungování Evropské unie si Unie zajistí prostředky nezbytné pro dosažení svých cílů a pro úspěšné provádění svých politik a že je financována plně z vlastních zdrojů
- D. vzhledem k tomu, že Evropský parlament musí být v souladu s čl. 312 odst. 5 a článkem 324 Smlouvy o fungování Evropské unie náležitě zapojen do procesu vyjednávání příštího VFR;
- E. vzhledem k tomu, že vstup Lisabonské smlouvy v platnost posiluje politiky Unie a vytváří nové oblasti působnosti, což by se mělo odrazit v příštím VFR,
- F. vzhledem k tomu, že problémy, s nimiž se potýká Unie a její občané, jako je světová hospodářská krize, rychlý růst rozvíjejících se ekonomik, přechod k udržitelné společnosti a hospodářství účinně využívajícímu zdroje, boj proti změně klimatu, demografické výzvy, včetně integrace přistěhovalců a ochrany žadatelů o azyl, posun v globálním rozdělování výroby a úspor k rozvíjejícím se ekonomikám, boj proti chudobě a také hrozby přírodních a člověkem způsobených katastrof, terorismu a organizovaného zločinu, vyžadují rozhodnou reakci ze strany Unie a jejích členských států,

Středa, 8. června 2011

- G. vzhledem k tomu, že Evropská unie má na mezinárodní úrovni větší váhu než součet jejích jednotlivých členských států,
- H. vzhledem k tomu, že hlavním cílem politiky soudržnosti EU by i nadále mělo být zmenšování přetrvávajících sociálních, ekonomických a územních rozdílů uvnitř Unie, a vzhledem k tomu, že viditelná a úspěšná politika soudržnosti má sama o sobě evropskou přidanou hodnotu a měla by sloužit všem členským státům EU,
- I. vzhledem k tomu, že jsou občané EU vůči Unii stále náročnější a také mnohem kritičtější, pokud jde o její výkonnost; vzhledem k tomu, že veřejnost znovu přijme Unii za svou pouze tehdy, až budou její občané přesvědčeni, že Unie jejich hodnoty a zájmy prosazuje lépe,
- J. vzhledem k tomu, že strategie Evropa 2020 by měla Evropě pomoci překonat krizi a vyjít z ní silnější díky díky vzniku nových pracovních míst a inteligentnímu a udržitelnému růstu, který podporuje sociální začlenění; vzhledem k tomu, že tato strategie je založena na pěti hlavních cílech EU, jimiž jsou podpora zaměstnanosti, zlepšení podmínek pro inovace, výzkum a vývoj, splnění cílů v oblasti změny klimatu a energetiky, zlepšení úrovně vzdělání a podpora sociálního začlenění, a to zejména zmírněním chudoby,
- K. vzhledem k tomu, že rozpočet Unie je mocným činitelem pro reformu a jeho dopad se může zvýšit, jestliže uvolní další prostředky ze soukromých a veřejných zdrojů na podporu investic, a bude tak působit jako katalyzátor multiplikačního efektu výdajů Unie; vzhledem k tomu, že tzv. „zásada spravedlivého vyrovnání“ nemá hospodářské odůvodnění, jelikož nebere řádně v potaz evropskou přidanou hodnotu, vedlejší účinky a potřebu solidarity mezi zeměmi EU,
- L. vzhledem k tomu, že podle článku 3 Smlouvy o Evropské unii by měl udržitelný rozvoj Evropy vycházet z vyrovnaného hospodářského růstu a cenové stability, vysoce konkurenceschopného sociálně tržního hospodářství, úsilí o plnou zaměstnanost a sociální pokrok a vysoké úrovně ochrany a zlepšování kvality životního prostředí;
- M. vzhledem k tomu, že zásada řádného finančního řízení je jedním ze základních principů plnění rozpočtu Unie a mnohé členské státy provádějí náročné úpravy svých vnitrostátních rozpočtů; a vzhledem k tomu, že řádné finanční řízení – efektivnost, účelnost, hospodárnost – se stává ve veřejných výdajích stále důležitějším, a to na úrovni Unie i členských států,
- N. vzhledem k tomu, že ustanovení pro pravidelnou úpravu výdajových programů podle měnících se potřeb a okolností byla nedostatečná a že složitá povaha předpisů a pravidel je jedním z důvodů málo výkonných řídicích a kontrolních systémů,
- O. vzhledem k tomu, že první čtyři roky současného VFR na období 2007–2013 jasně ukázaly omezenou schopnost finančního rámce přizpůsobit se novému vývoji a prioritám, aniž by byly ohroženy ty stávající; a vzhledem k tomu, že současný VFR není schopen rychle reagovat na nové závazky, jako je např. Galileo, ITER, potravinový nástroj nebo plán evropské hospodářské obnovy,
- P. vzhledem k tomu, že zavedení zdroje z HND do systému financování EU v roce 1988 mělo dočasně doplnit snížení vlastních zdrojů, avšak během dalších let bylo používání tohoto zdroje prodlouženo a posíleno a nyní je hlavní složkou rozpočtových zdrojů EU; vzhledem k tomu, že tato převaha umocnila sklon členských států vypočítávat své čisté saldo, v důsledku čehož došlo k řadě rabatů, oprav, výjimek a kompenzací; tato skutečnost vedla k tomu, že současný systém „vlastních zdrojů“ je příliš složitý, neprůhledný, s nedostatečnými vazbami na stávající politiky Unie a postrádá spravedlnost,

Středa, 8. června 2011

a není tudíž schopen zajistit transparentní a účinné financování politik Unie v evropském zájmu a je nakonec pro evropské občany zcela nesrozumitelný;

- Q. vzhledem k tomu, že ve svém usnesení ze dne 8. března 2011 o inovativním financování na celosvětové a evropské úrovni ⁽¹⁾ odsouhlasil Evropský parlament zavedení daně z finančních transakcí, která by mohla „pomoci řešit vysoce škodlivé způsoby obchodování na finančních trzích, jako jsou krátkodobé a rychlé automatizované obchody, a omezit spekulace“;

Část I: Klíčové úkoly

1. je přesvědčen, že problémy, ať již jde o demografii, změnu klimatu nebo dodávky energie, jsou oblastmi, v nichž může Evropská unie, která je mnohem víc než součet svých členských států, prokázat svou hodnotu;
2. konstatuje, že v důsledku současné krize a silného omezení veřejných výdajů je pro členské státy obtížnější pokročit dále, pokud jde o růst, větší konkurenceschopnost a snahu o hospodářskou a sociální konvergenci, a plně se podílet na vnitřním trhu; je hluboce přesvědčen, že řešením krize je více, a nikoli méně Evropy;
3. domnívá se, že spojení „udržitelné zdroje pro Evropskou unii“ znamená v první řadě reformu „systému zdrojů“ rozpočtu EU s cílem nahradit stávající příspěvky členských států skutečně evropskými zdroji;
4. domnívá se, že nedávné události ukázaly, že eurozóna potřebuje pevnější ekonomickou správu a že měnový pilíř bez pilíře sociálního a hospodářského je odsouzen k neúspěchu; považuje za nezbytné, aby Unie posílila svůj systém správy ekonomických záležitostí s cílem zajistit provedení strategie EU 2020 (obnovit a udržet dlouhodobý hospodářský růst), zabránit opakování stávající krize a ochránit evropský projekt;

Budování znalostní společnosti

5. poukazuje na to, že krize zdůraznila strukturální problémy, které musí řešit hospodářství většiny členských států: neoptimální produktivitu, vysokou míru veřejného dluhu, velké rozpočtové schodky, strukturální nezaměstnanost, přetrvávající překážky na vnitřním trhu, nízkou pracovní mobilitu a zastaralé chápání dovedností, což přispívá k slabému růstu; v zájmu překonání těchto strukturálních problémů podtrhuje nutnost investic do klíčových oblastí, jako je vzdělání, výzkum a inovace, a zdůrazňuje, že je třeba zvrátit trend klesajících veřejných investic;
6. připomíná, že na základě současných trendů investic může být Asie do roku 2025 v čele vědeckého a technického vývoje; připomíná však, že tyto změny představují nejen velké úkoly, ale také příležitosti, například pokud jde o výrazný růst vývozního potenciálu pro EU; konstatuje, že Unie zaostává v terciárním akademickém a profesním vzdělávání, protože pouze asi 30 evropských univerzit patří mezi prvních 100 tvořících světovou špičku; zdůrazňuje, že Evropa zaostává také v dovednostech, a upozorňuje na skutečnost, že do roku 2020 bude 16 milionů pracovních míst vyžadovat vysokou kvalifikaci, zatímco poptávka po nízké kvalifikaci poklesne o 12 milionů pracovních míst;

⁽¹⁾ Přijaté texty, P7_TA(2011)0080.

Středa, 8. června 2011

Boj proti nezaměstnanosti

7. domnívá se, že jednou z velkých výzev, před nimiž Evropská unie stojí, je udržení konkurenceschopnosti, zvýšení růstu, boj proti vysoké nezaměstnanosti, zaměření na náležité fungování trhů práce a na sociální podmínky s cílem zlepšit stav zaměstnanosti, podpořit důstojnou práci, zaručit pracovníkům v celé Evropě jejich práva, jakož i pracovní podmínky, a snížit chudobu;

Demografické problémy

8. trvá na tom, že Unie musí řešit své demografické problémy; konstatuje, že kombinace menšího počtu pracujících a vyššího podílu lidí v důchodu bude stále více zatěžovat její systémy sociálního zabezpečení a ekonomickou konkurenceschopnost;

Výzvy týkající se klimatu a zdrojů

9. vyjadřuje obavu, že zvýšení světové populace z 6 na 9 miliard zesílí globální konkurenci o přírodní zdroje a ještě více zatíží globální i místní životní prostředí; konstatuje, že do roku 2050 vzroste poptávka po potravinách pravděpodobně o 70 % a že neefektivní a neudržitelné využívání surovin a komodit a hospodaření s nimi vystaví občany škodlivé konkurenci mezi potravinami, ochranou přírody a výrobou energie, a také nákladným cenovým šokům; může to mít závažné důsledky pro průmysl, pokud jde o obchodní příležitosti, včetně omezení přístupu k surovinám, což ohrozí ekonomickou bezpečnost a přispěje ke změně klimatu; zdůrazňuje tudíž, že je potřeba, aby EU přijala okamžitá opatření a aby se ujala vůdčí úlohy v procesu směřujícím k hospodářství založenému na udržitelném využívání zdrojů;

10. upozorňuje na rostoucí globální spotřebu energie a na skutečnost, že závislost na dovozu energie se bude dále zvyšovat, přičemž Unie bude do roku 2050 dovozem pokrývat téměř dvě třetiny svých potřeb, pokud nebudou současné energetické politiky adekvátně změněny a pokud EU a členské státy nevyvinou větší úsilí na získání vlastních **obnovitelných** zdrojů energie a nerealizují svůj vlastní potenciál energetické účinnosti, a to při plném zohlednění závazků EU v oblasti energie a klimatu, jakož i bezpečnostních aspektů; varuje, že v důsledku politické nestability v zemích bohatých na zdroje energie se rovněž zhorší kolísání cen a nejistota dodávek; žádá proto diverzifikaci zásobovacích tras a obchodních partnerů;

11. podporuje myšlenku, že by veškeré finanční prostředky EU jako celek měly vést ke zlepšení obecného stavu evropského životního prostředí, a tím i ke snížení emisí skleníkových plynů, které bude přinejmenším odpovídat cílům vytýčeným ve stávajících právních předpisech EU; navrhuje proto, aby byla vypracována celková analýza pozitivních a negativních dopadů, jež mají výdaje EU na klima a životní prostředí;

Vnitřní a vnější bezpečnost a osobní svobody

12. zastává názor, že zrušením hranic mezi vnitřní a vnější formou svobody, spravedlnosti a bezpečnosti zvýšila globalizace pocit zranitelnosti; je přesvědčen, že řešení problémů bezpečnosti 21. století při zachování základních práv a osobních svobod proto vyžaduje globální a preventivní reakce, které může poskytnout jen subjekt o velikosti Evropské unie; je přesvědčen, že vnější rozměr bezpečnosti EU je úzce spojen s demokracií, právním státem a řádnou správou věcí veřejných ve třetích zemích a že EU má zvláštní odpovědnost k nim přispívat;

Středa, 8. června 2011

Evropa ve světě: stát se asertivním hráčem

13. je přesvědčen, že Evropská unie jako velká politická, hospodářská a obchodní mocnost musí hrát v plné míře svou roli na mezinárodní scéně; připomíná, že Lisabonská smlouva poskytuje nové nástroje k lepšímu prosazování evropských zájmů a hodnot ve světě; zdůrazňuje, že Unie bude znamenat přidanou hodnotu pro globální scénu a bude ovlivňovat globální politická rozhodnutí pouze v případě, že bude jednat kolektivně; trvá na tom, že silnější vnější zastoupení bude muset jít ruku v ruce s větší vnitřní koordinací;

Řádná správa věcí veřejných

14. je přesvědčen, že upevňování pocitu příslušnosti k Unii musí být hnacím motorem ve společných postupech; věří, že „řádná správa věcí veřejných“ je zdaleka nejsilnějším prostředkem Unie k zajištění trvalé angažovanosti a zapojení občanů;

Část II: Optimalizace výsledků: role rozpočtu EU

Evropská přidaná hodnota a cena neexistence Evropy

15. zdůrazňuje, že hlavním účelem rozpočtových výdajů EU je vytvářet evropskou přidanou hodnotu, a to díky sdružování zdrojů, katalyzačním účinkům, úsporám z rozsahu a pozitivnímu přeshraničnímu a dominovému efektu, a tím přispívat k dosažení dohodnutých společných politických cílů efektivněji či rychleji a snižovat státní výdaje; připomíná, že je třeba se vyhnout jakémukoli zdvojování výdajů a překrývání přidělených rozpočtových prostředků v rámci různých rozpočtových linií a že cílem výdajů EU musí být vždy vytvoření větší hodnoty, než kolik činí souhrn výdajů jednotlivých členských států; domnívá se, že správně používaný víceletý finanční rámec představuje velmi důležitý nástroj pro dlouhodobé plánování evropského projektu s ohledem na evropskou perspektivu a přidanou hodnotu Unie;

16. upozorňuje na následující oblasti jako potenciální kandidáty na větší součinnost a úspory z rozsahu: Evropská služba pro vnější činnost, humanitární pomoc, a zejména schopnost rychlé reakce EU, sdílení zdrojů na obranu, výzkum, vývoj a inovace, velké projekty v oblasti infrastruktury (zejména v oblasti energetiky a dopravy) a dohled nad finančním trhem;

17. domnívá se, že vedle kontroly subsidiarity prostřednictvím vnitrostátních parlamentů zakotvené v Lisabonské smlouvě musí být u každého legislativního návrhu s rozpočtovým významem provedeno posouzení evropské přidané hodnoty, neboť se jedná o osvědčený postup; trvá však na tom, že posouzení evropské přidané hodnoty vyžaduje víc než „tabulkový přístup“ a že politické hodnocení musí přezkoumat, zda plánované opatření bude účinné a účelně přispívat ke společným cílům EU a zda bude vytvářet veřejné statky EU; konstatuje, že hlavní a nejdůležitější prvky evropské přidané hodnoty, jako je mír, stabilita, svoboda a volný pohyb osob, zboží, služeb a kapitálu, nelze kvantifikovat;

18. zdůrazňuje potřebu prověřovat u všech výdajů EU jejich soulad s povinnostmi, jež vyplývají ze Smlouvy, s *acquis communautaire* nebo s hlavními cíli evropské politiky; zdůrazňuje, že evropskou přidanou hodnotu lze získat nejen výdaji, ale i evropskou legislativou a koordinací vnitrostátních a evropských politik v hospodářské, daňové, rozpočtové a sociální oblasti; je přesvědčen, že je nutné zvýšit evropskou přidanou hodnotu výdajů budoucího VFR; zdůrazňuje, že finanční prostředky EU by měly, pokud je to možné, přispívat k plnění více než jednoho cíle politiky EU současně (například územní soudržnost, přizpůsobení se změně klimatu, ochrana biologické rozmanitosti);

Středa, 8. června 2011

19. jednoznačně se domnívá, že investice na úrovni EU mohou vést k výrazně vyšším úsporám na vnitrostátní úrovni, zejména v oblastech, v nichž má EU bezpochyby větší přidanou hodnotu než rozpočty jednotlivých států; je pevně přesvědčen, že by na zásadě evropské přidané hodnoty měla být postavena veškerá budoucí jednání o rozpočtu EU; vítá proto závazek Komise zahájit komplexní analýzu „ceny neexistence Evropy“ pro členské státy a vnitrostátní rozpočty; vyzývá Komisi, aby tuto zprávu zveřejnila včas, aby mohla být zohledněna v průběhu vyjednávacího procesu o příštím VFR;

20. vyzývá k lepší koordinaci mezi rozpočtem EU a vnitrostátními rozpočty členských států při financování společných politických priorit; znovu opakuje, že je třeba koordinovat veřejné výdaje od plánování až po provádění s cílem zajistit doplňkovost, větší účinnost a viditelnost, jakož i zefektivnění rozpočtu EU; je přesvědčen, že nový mechanismus koordinace hospodářské a rozpočtové politiky („evropský semestr“) by měl hrát důležitou roli při sladování cílů politik v celé Evropě, a to i s cíli EU, a pomoci tak dosáhnout požadovaných rozpočtových synergií mezi rozpočty EU a členských států;

Efektivní rozpočet

21. domnívá se, že zatímco by princip evropské přidané hodnoty měl být použit jako vodítko pro budoucí rozhodování o prioritách ve výdajích, efektivní a účelné využívání přidělených prostředků by mělo být určující pro provádění různých politik a činností;

22. zdůrazňuje, že pro dosažení optimálních výsledků v oblasti udržitelného růstu a vývoje v místních podmínkách, solidarity a soudržnosti by měla být dána přednost zlepšování součinnosti mezi veškerými finančními prostředky rozpočtu EU, jež mají dopad na hospodářský rozvoj, a integrovanému přístupu mezi jednotlivými sektory, vytváření politik zaměřených na dosažení výsledku a v případě potřeby využívání podmíněnosti, zásad „neškodit“ a „znečišťovatel platí“, faktorů úspěšnosti a ukazatelů výkonnosti a výsledků;

Využití rozpočtu na podporu investic

23. připomíná, že rozpočet EU je v první řadě investičním rozpočtem, který může generovat více investic z veřejných či soukromých zdrojů; domnívá se, že pro dosažení významných investic nezbytných pro splnění cílů politiky EU 2020 bude mimořádně důležité přilákání dalšího kapitálu; zdůrazňuje zejména, že je třeba maximalizovat dopad financování EU uvolněním, spojením a zvýšením veřejných a soukromých finančních zdrojů pro infrastruktury a velké projekty evropského zájmu, aniž by došlo k narušení hospodářské soutěže;

24. bere na vědomí vývoj institucionalizovaných partnerství veřejného a soukromého sektoru (PPP) v Unii od 90. let, zejména v odvětví dopravy, v oblasti výstavby veřejných budov a zařízení a v oblasti životního prostředí, jako formy spolupráce mezi orgány veřejné správy a soukromého sektoru a dodatečného nástroje na poskytování infrastruktury a strategických veřejných služeb; je však znepokojen některými zásadními problémy, které vznikly v důsledku PPP, a trvá na tom, že při navrhování budoucích PPP je třeba zohlednit získané zkušenosti a napravit dřívější nedostatky;

25. bere na vědomí předchozí všeobecně pozitivní zkušenosti z využívání inovativních finančních nástrojů – včetně mechanismů pro kombinování grantů a půjček a sdílení rizika, jako je například nástroj pro úvěrové záruky pro projekty Transevropské dopravní sítě (LGTT), finanční nástroj pro sdílení rizika (RSFF) a nástroje politiky soudržnosti (JEREMIE, JESSICA, JASMINE a JASPERS) – s cílem řešit konkrétní politické cíle; domnívá se, že by Unie měla přijmout opatření především pro posílení využívání finančních prostředků EU jako katalyzátoru pro získání dalších finančních prostředků z EIB, EBRD, dalších mezinárodních finančních institucí a soukromého sektoru;

Středa, 8. června 2011

26. vyzývá proto Komisi, aby po důkladném posouzení a přesném zhodnocení veřejných a soukromých investičních potřeb navrhla opatření na rozšíření systému inovativního financování i metodu pro koordinaci financování z různých zdrojů; vyzývá členské státy, aby zajistily, aby jejich vnitrostátní právní rámec umožnil zavedení těchto systémů; požaduje proto podstatné posílení regulačního, rozpočtového a provozního rámce těchto mechanismů, aby byla zajištěna jejich účinnost, pokud jde o podporu investic, udržitelnost a správné využívání zdrojů EU, a aby bylo zaručeno odpovídající monitorování, podávání zpráv a skládání účtů; kromě toho trvá na tom, že je potřebné zajistit kvantifikaci a náležitě zohlednění podkladových rizik;

27. poukazuje na tradiční problémy s hledáním soukromých investorů pro velké projekty EU; uznává, že se v důsledku finanční krize soukromí investoři více zdráhají financovat projekty EU a že tato krize ukázala, že je nutné obnovit dostatečnou důvěru, aby velké investiční projekty získaly potřebnou podporu; zdůrazňuje, že podpora z rozpočtu EU bude nezbytná v krátkém i delším období, aby byly přilákány a mobilizovány soukromé finanční prostředky na projekty v zájmu EU, zejména na projekty s evropskou přidanou hodnotou, které jsou ekonomicky realizovatelné, ale nejsou považovány za komerčně životaschopné;

28. vítá proto iniciativu v rámci strategie Evropa 2020 týkající se projektových dluhopisů jako mechanismu sdílení rizika s Evropskou investiční bankou (EIB) s poskytnutím limitované podpory z rozpočtu EU, který by měl využít pákového efektu finančních prostředků EU a vzbudit dodatečný zájem soukromých investorů o účast na prioritních projektech EU v souladu s cíli strategie Evropa 2020; vyzývá Komisi, aby předložila plnohodnotný návrh projektových dluhopisů EU vycházející z dosavadních zkušeností se společnými nástroji EU a EIB, který bude obsahovat jasná a transparentní kritéria pro způsobilost a výběr projektů; připomíná, že projekty v zájmu EU, které generují malé příjmy, budou i nadále vyžadovat financování prostřednictvím grantů; je znepokojen tím, že omezená výše rozpočtu EU by mohla nakonec být důvodem omezeného poskytování dalších finančních prostředků pro nové iniciativy;

29. znovu opakuje, že je potřeba zajistit maximální transparentnost, odpovědnost a demokratickou kontrolu inovativních finančních nástrojů a mechanismů, na nichž se podílí rozpočet EU; vyzývá Komisi, aby navrhla rámec pro provádění a způsobilost projektů, o němž bude rozhodnuto prostřednictvím řádného legislativního postupu a jenž by zajistil neustálý tok informací a účast rozpočtového orgánu při využívání těchto nástrojů v celé Unii, což by Parlamentu umožnilo ověřovat, zda jsou jeho politické priority plněny, jakož i posílenou kontrolu těchto nástrojů ze strany Evropského účetního dvora;

Zajištění řádného finančního řízení

30. domnívá se, že zlepšení plnění a kvality čerpání by mělo být hlavním principem pro dosažení optimálního využívání rozpočtu EU a pro návrh a řízení programů a činností po roce 2013;

31. dále zdůrazňuje, že návrh výdajových programů by měl věnovat maximální pozornost zásadám jasnosti cílů, plného souladu s *acquis* Společenství a vzájemné doplňkovosti nástrojů a opatření, harmonizaci a zjednodušení pravidel způsobilosti a provádění, transparentnosti a plné a dohodnuté odpovědnosti; zdůrazňuje význam rozpočtu zohledňujícího rovnost žen a mužů jakožto nástroje pro zlepšení účinnosti a spravedlnosti v rámci řádné správy věcí veřejných;

32. zdůrazňuje zejména, že zjednodušení pravidel a postupů by mělo být klíčovou horizontální prioritou, a je přesvědčen, že revize finančního nařízení by měla hrát v tomto ohledu zásadní roli;

Středa, 8. června 2011

33. zdůrazňuje, že zlepšení finančního řízení v Unii musí být podpořeno pečlivým sledováním pokroku v Komisi a v členských státech; trvá na tom, že by členské státy měly převzít odpovědnost za řádné používání a správu finančních prostředků a vydávat roční vnitrostátní zprávy o využívání finančních prostředků EU na příslušné politické úrovni;

34. zdůrazňuje potřebu zabývat se trendem rostoucí úrovně neuhrazených závazků (RAL); připomíná, že podle odhadu Komise dosáhne úroveň RAL na konci roku 2013 výše 217 mld. EUR; konstatuje, že určitá úroveň RAL je při provádění víceletých programů nevyhnutelná, avšak zdůrazňuje, že existence neuhrazených závazků pojmově vyžaduje provedení odpovídajících plateb; nesouhlasí proto s přístupem Rady spočívajícím v rozhodování o úrovni plateb a priorit, bez zohlednění přesného posouzení skutečných potřeb; v rámci celého ročního rozpočtového procesu v příštím VFR tudíž učiní maximum pro snížení nesouladu mezi prostředky a závazky na platby prostřednictvím náležitého navýšení úrovně plateb;

35. je pevně přesvědčen, že pro zlepšení kvality správy a kontroly finančních prostředků EU členskými státy je nezbytné posoudit silné a slabé stránky řídicích a kontrolních systémů každého členského státu v jednotlivých oblastech politiky; dále věří, že lepší řízení, méně byrokracie a více transparentnosti, a také lepší, nikoli početnější, kontroly jsou nezbytné pro zvýšení efektivnosti a účelnosti vynakládaných finančních prostředků EU, a to rovněž s ohledem na míru jejich využití; v této souvislosti se domnívá, že je nutné nalézt rovnováhu mezi úrovní kontroly a jejími náklady;

36. zdůrazňuje význam právní jistoty a rozpočtové kontinuity pro úspěšné provádění víceletých politik a programů; je tudíž přesvědčen, že by se pravidla během programových období neměla měnit bez řádného odůvodnění a náležitého posouzení dopadů, neboť to může vést k vyšším nákladům spojeným se změnou, k pomalejšímu provádění a vyššímu riziku chyby;

37. zdůrazňuje, že institucionální kapacita je jedním z klíčových prvků pro úspěšný rozvoj, provádění a sledování politik Unie; domnívá se tedy, že posílení institucionální a administrativní kapacity na vnitrostátní, regionální a místní úrovni by mohlo podpořit strukturální změny a přispět k bezproblémovému a úspěšnému čerpání zdrojů EU;

Část III: Politické priority

38. připomíná, že vstup Lisabonské smlouvy v platnost posiluje politiky Unie a dává Unii nové významné pravomoci, zejména v oblasti vnější činnosti, sportu, vesmíru, změny klimatu, energetiky, cestovního ruchu a civilní ochrany; zdůrazňuje, že to vyžaduje dostatečné finanční zdroje; připomíná v této souvislosti článek 311 SFEU, který požaduje, aby si Unie zajistila prostředky nezbytné pro dosažení svých cílů a pro provádění svých politik;

Rozpočet podporující cíle strategie Evropa 2020

39. je přesvědčen, že strategie Evropa 2020 by měla být politickým východiskem pro další víceletý finanční rámec; současně zastává názor, že strategie Evropa 2020 není univerzální strategií pokrývající všechny oblasti politiky EU; zdůrazňuje, že ostatní strategie vycházející ze Smlouvy a sledující jiné cíle musí být v příštím VFR řádně zohledněny;

Středa, 8. června 2011

40. zastává názor, že strategie Evropa 2020 by měla EU pomoci překonat krizi a vyjít z ní silnější v důsledku zlepšení podmínek v oblasti inovací, výzkumu a vývoje a výdajů na ně, splnění cílů EU v oblasti změny klimatu a energetiky, zlepšení úrovně vzdělávání a podpory sociálního začlenění, zejména snížením chudoby; konstatuje, že strategie Evropa 2020 není zaměřena pouze na krátkodobý hospodářský růst a finanční stabilitu, ale také na dlouhodobější strukturální transformaci na udržitelnější cestu k růstu založenou na účinnějším využívání zdrojů;

41. domnívá se, že současný obsah strategie Evropa 2020, např. její hlavní cíle, stěžejní návrhy, problematické oblasti a ukazatele, mají stále velmi obecnou povahu, a vyzývá Komisi, aby předložila konkrétnější návrhy; dále se domnívá, že oživení jednotného trhu je zásadním prvkem strategie Evropa 2020, jež zvyšuje součinnost mezi jejími různými stěžejními iniciativami; zdůrazňuje, že cíle této strategie je možné realizovat jen pomocí konkrétních závazků členských států v jejich národních programech reform, politik s osvědčenými mechanismy realizace a konkrétních a konzistentních legislativních návrhů;

42. zdůrazňuje navíc, že strategie Evropa 2020 může být důvěryhodná jen tehdy, bude-li zajištěn soulad mezi jejími cíli a finančními prostředky, které jsou na ně vyčleněny na evropské a vnitrostátní úrovni; zastává názor, že by další VFR měl odrážet ambice strategie Evropa 2020, a vyjadřuje odhodlání spolupracovat s Komisí a členskými státy na vytvoření důvěryhodného rámce financování, který zajistí zejména dostatečné finanční prostředky pro její stěžejní iniciativy a hlavní cíle; tvrdí v této souvislosti, že úkoly, zdroje a povinnosti musí být mezi Uníí a jejími členskými státy, včetně místních a regionálních orgánů, jasně definovány a dobře sladěny; vyzývá Komisi, aby objasnila rozpočtové aspekty stěžejních iniciativ, protože tyto prioritní akční plány jdou napříč všemi politikami financovanými z rozpočtu EU;

43. varuje, že rozvoj desetileté strategie Evropa 2020 vyžaduje dostatečnou rozpočtovou flexibilitu, aby se zajistilo, že rozpočtové prostředky mohou být náležitě sladěny s nově vzniklými situacemi a prioritami;

Rozpočet podporující správu ekonomických záležitostí

44. zdůrazňuje skutečnost, že v rámci současného evropského mechanismu finanční stabilizace musí být záruky za úvěry ve výši až 60 miliard EUR pokryty rezervou mezi stropem vlastních zdrojů a ročními výdaji z rozpočtu; upozorňuje na další závazky dohodnuté v rámci střednědobé finanční pomoci nečlenským státům eurozóny, které musí být kryty stejnou rezervou;

45. žádá, aby evropský semestr zajistil lepší rozpočtovou koordinaci a součinnost mezi Uníí a členskými státy, a zvýšil tak evropskou přidanou hodnotu; žádá, aby evropský semestr také zvýšil hospodářskou koordinaci mezi členskými státy v souladu se zásadou metody Společenství a zajistil lepší správu ekonomických záležitostí eurozóny a členských států, jež mají v úmyslu k eurozóně přistoupit, čímž se sníží nutnost využít mechanismus finanční stabilizace; je přesvědčen, že by se evropský semestr měl zaměřit na zlepšení součinnosti mezi evropskými a vnitrostátními veřejnými investicemi;

46. poukazuje na to, že je evropský mechanismus finanční stabilizace po roce 2013 organizován na čistě mezivládním základě; zdůrazňuje své znepokojení nad tímto vývojem a upozorňuje na nedostatek demokratické kontroly, odpovědnosti a vynucování u mezivládního přístupu; zdůrazňuje, že je nezbytné zohlednit metodu Společenství pro evropský mechanismus finanční stabilizace; připomíná, že rozpočet EU poskytuje záruky za půjčky členským státům v rámci evropského mechanismu finanční stabilizace i systému střednědobé finanční pomoci platebním bilancím členských států, které nejsou členy eurozóny;

Středa, 8. června 2011

47. připomíná, že evropská měna byla vytvořena bez reálného hospodářského sblížení států, jež usilovaly o její zavedení, a při neexistenci rozpočtu Unie, který by byl dostatečně velký na to, aby mohl zajistit zavedení vlastní měny; má za to, že má-li se řádně zohlednit metoda Společenství a zajistit fiskální stabilita eurozóny a EU požadovaná pro překonání dluhové krize, vyžadoval by takový rozpočet nahrazení významných částí stávajících výdajů členských států výdaji Unie; žádá Komisi, aby posoudila možný dopad systému evropských dluhopisů na rozpočet EU;

Znalosti pro růst

Výzkum a inovace

48. poukazuje na význam výzkumu a inovací při zrychlování přechodu na světově nejsilnější udržitelnou a znalostní ekonomiku; je proto přesvědčen, že v příštím VFR by měly být rozpočtové zdroje více soustředěny do oblastí, jako jsou výzkum a inovace, jež stimulují hospodářský růst a konkurenceschopnost, a to v souladu se zásadami evropské přidané hodnoty a špičkové kvality;

49. je pevně přesvědčen o přidané hodnotě větší míry sdružování vnitrostátních výdajů na výzkum a inovace v rozpočtu EU, jehož cílem je dosáhnout potřebného kritického množství a úspor z rozsahu, zvýšit účinek a snížit překrývání a plýtvání omezenými finančními prostředky;

50. je přesvědčen, že je třeba – na evropské i na vnitrostátní úrovni – více koordinovat úsilí veřejné i soukromé sféry k dosažení cíle strategie Evropa 2020, jímž jsou výdaje na výzkum a vývoj ve výši 3 % hrubého domácího produktu (HDP), aby se podařilo vytvořit Evropský výzkumný prostor a „Unii inovací“; vyzývá orgány EU a členské státy, aby se bez dalšího prodlení dohodly na konkrétním plánu pro dosažení tohoto cíle, a poukazuje na obrovský hospodářský závazek, který by s sebou tento cíl nesl a který by pro rozpočet EU a vnitrostátní rozpočty činil každoročně přibližně 130 miliard EUR a pro soukromou sféru dokonce dvojnásobek;

51. je přesvědčen, že veřejné prostředky na výzkum a vývoj musí být výrazně navýšeny, jelikož veřejné investice často fungují jako pobídka pro následné soukromé investice; zdůrazňuje nutnost posílit, stimulovat a zajistit financování výzkumu, vývoje a inovací v Unii prostřednictvím významného navýšení příslušných výdajů od roku 2013, zejména na 8. rámcový program výzkumu; v tomto ohledu zdůrazňuje katalytickou úlohu, kterou hraje politika soudržnosti ve stávajícím programovém období, pokud jde o zvýšení investic do výzkumu a vývoje, a naléhavě vyzývá k pokračování a posílení tohoto trendu v příštím období;

52. zdůrazňuje, že zvýšení objemu prostředků musí být spojeno s radikálním zjednodušením postupů financování; je obzvláště znepokojen poměrně nízkou mírou využívání finančních prostředků EU evropskou vědeckou komunitou a vyzývá Komisi, aby vytrvala v úsilí o nalezení rovnováhy mezi požadavky na snížení administrativní zátěže a zjednodušení přístupu k finančním tokům pro výzkumné pracovníky, malé a střední podniky a organizace občanské společnosti, při současném zachování dostatečné rozpočtové kontroly; poukazuje na potřebu vyjmout malé a střední podniky z některých administrativních požadavků, a to snížením byrokratické zátěže a podporou inovací prostřednictvím snazšího přístupu k financování;

53. vyzývá k vytvoření silnější vazby mezi základním výzkumem a průmyslovými inovacemi a mezi inovacemi a výrobním procesem; zejména připomíná, že jedním z hlavních nedostatků programů EU pro výzkum a inovace je skutečnost, že výsledky nejsou účinně převáděny na trh, a zdůrazňuje význam vzniku pobídek pro uvádění produktů vědy a výzkumu na trh, zejména prostřednictvím snazšího přístupu k financování; v tomto ohledu zdůrazňuje význam hladkého společného fungování různých fondů a vyzývá Komisi, aby učinila potřebné úpravy tak, aby se příslušné fondy mohly vzájemně doplňovat;

Středa, 8. června 2011

54. připomíná, že za účelem splnění cílů EU v oblasti klimatu a energetiky by se měl výrazně urychlit výzkum a vývoj EU, zejména pokud jde o výzkum životního prostředí, energetickou účinnost a technologie výroby energie z obnovitelných zdrojů; dále se domnívá, že si Evropa může udržet vedoucí postavení v oblasti zelených technologií pouze v případě, že toto postavení bude podloženo odpovídajícím úsilím v oblasti výzkumu;

55. je přesvědčen, že inovativní evropské společnosti potřebují nejen dotace, ale také lepší právní předpisy, lepší propojení s výzkumnou základnou a lepší a rozmanitější přístup k finančním prostředkům a k financování, od grantů až po půjčky a kapitálové financování; vyzývá proto členské státy a Komisi, aby na vnitrostátní a evropské úrovni vytvořily vhodné podmínky, jež umožní soukromému sektoru zvýšit podíl na investicích do výzkumu a vývoje; zdůrazňuje, že je v této oblasti třeba zlepšit partnerství veřejného a soukromého sektoru omezením byrokracie a zjednodušením stávajících postupů; v této souvislosti zdůrazňuje důležitou úlohu, kterou by měly hrát EIB a EIF, a domnívá se zejména, že by měly být rozšířeny trvalé nástroje pro sdílení rizika, které nabízí EIB prostřednictvím finančního nástroje pro sdílení rizik (RSFF), zejména za účelem podpory malých a středních podniků;

56. zdůrazňuje, že inovace jsou jednou z klíčových priorit strategie EU 2020; oceňuje úlohu Evropského inovačního a technologického institutu (EIT) jako hnací síly udržitelného růstu a konkurenceschopnosti EU, jichž bude dosaženo stimulací inovací na špičkové světové úrovni, a vyzývá, aby byly rozšířeny a náležitě financovány znalostní a inovační komunity; zdůrazňuje význam Evropské rady pro výzkum v poskytování špičkových znalostí budoucím inovátorům a v podporování nápadů v rámci výzkumu spojeného s vysokým rizikem; podporuje rovněž potřebu vypracovat dlouhodobé finanční strategie pro zajištění financování rozsáhlých projektů v oblasti výzkumu a vývoje;

Průmysl a MSP

57. zdůrazňuje že, silná a diverzifikovaná průmyslová základna má pro dosažení cíle, jímž je vytvořit konkurenceschopnou, udržitelnou a inkluzivní evropskou ekonomiku, klíčový význam; připomíná, že malé a střední podniky jsou klíčovými faktory ekonomického růstu, konkurenceschopnosti, inovací a zaměstnanosti, a uznává jejich důležitou úlohu v zajištění obnovy a oživení udržitelné ekonomiky EU; vítá proto důraz, který strategie Evropa 2020 klade na inovace a průmyslovou politiku, především prostřednictvím stěžejních iniciativ „Unie inovací“ a „Integrovaná průmyslová politika pro éru globalizace“, a zdůrazňuje potřebu posílit opatření týkající se MSP v ostatních stěžejních iniciativách;

58. žádá, aby se malé a střední podniky a podnikatelé stali základem strategie Evropa 2020; požaduje proto v příštím VFR větší podporu pro všechny programy a nástroje zaměřené na podporu malých a středních podniků, zejména program pro konkurenceschopnost a inovace (CIP) a iniciativu Small Business Act, a to i s využitím strukturálních fondů EU; navrhuje lépe propojit nástroje Společenství a finanční prostředky pro malé a střední podniky v rozpočtu EU; zdůrazňuje dále, že je třeba více zpřístupnit a přizpůsobit finanční nástroje pro potřeby malých a středních podniků, mimo jiné větším důrazem na mikrofinancování a mezaninové finanční nástroje, prodloužením a rozšířením záručních nástrojů programu pro konkurenceschopnost a inovace (CIP) a finančního nástroje pro sdílení rizik (RSFF) v rámci rámcového programu výzkumu;

Digitální agenda

59. je přesvědčen, že by EU měla hrát vedoucí roli při tvorbě a posilování úlohy informačních a komunikačních technologií a otevřených norem pro inovace; zdůrazňuje, že je třeba umožnit volný pohyb obsahu a znalostí, tzv. „pátou svobodu“; zdůrazňuje význam zajištění rychlého provádění digitální agendy Evropské unie a pokračujícího úsilí o splnění cíle, jímž je do roku 2020 umožnit přístup k vysokorychlostnímu internetu všem občanům EU, a to i v méně rozvinutých regionech;

Středa, 8. června 2011

Nebe a vesmír

60. je přesvědčen, že aktivity související z výzkumem vesmíru jsou základem inovací a průmyslové činnosti, vysoce kvalifikovaných pracovních míst a zlepšují spokojenost a bezpečnost občanů; zastává názor, že rozvoj nově zavedené politiky EU pro oblast vesmíru by logicky vyžadoval přiměřené financování; zdůrazňuje strategický význam velkých projektů v této oblasti: evropské globální družicové navigační systémy (Galileo a Evropská služba pro pokrytí geostacionární navigací), program globálního monitorování životního prostředí a bezpečnosti (GMES) a evropský systém nové generace pro uspořádání letového provozu (SESAR), který umožní vytvoření jednotného evropského nebe; trvá na tom, že vzhledem k dlouhým lhůtám a výši kapitálových investic, které již byly na tyto projekty poskytnuty, jsou na finanční plánovací období zapotřebí dostatečné a konzistentní finanční závazky;

Správné dovednosti budoucích pracovních sil

61. zdůrazňuje, že nedostatečné investice do vzdělání a celoživotního učení by v krátkodobém horizontu mohly zkomplikovat a prodloužit krizi, neboť občané nebudou mít nezbytné dovednosti pro pracovní místa v nové znalostní ekonomice; naléhavě proto zdůrazňuje, že je nutné, aby EU podporovala veřejné investice v těchto oblastech; připomíná, že vysoká míra předčasného ukončení školní docházky a omezený přístup k vyššímu a univerzitnímu vzdělání jsou základními faktory, jež se podílejí na vzniku a vysoké míře dlouhodobé nezaměstnanosti a maří šance na sociální soudržnost; je v této souvislosti přesvědčen o nezbytnosti posílení vazby mezi vzděláváním, výzkumem a vývojem a zaměstnaností;

62. upozorňuje na význam dostatečného financování vzdělávání, programů mobility pro mladé lidi, programů pro odbornou přípravu a celoživotní učení, podpory rovnosti žen a mužů, jakož i opatření zaměřených na přizpůsobení trhu práce, jelikož to výrazně přispívá k boji proti předčasnému ukončení školní docházky a nezaměstnanosti a k dosažení hlavních cílů strategie Evropa 2020; je přesvědčen, že přechod k udržitelné společnosti v nadcházejících letech obnáší řádné zohlednění významu podpory nových zelených pracovních míst, přičemž bude v tomto směru potřeba nová odborná příprava;

63. zastává názor, že stěžejní iniciativa týkající se nových dovedností a pracovních míst by měla umožnit širší zaměření na nejzranitelnější skupiny a osoby, pro něž je přístup na pracovní trh obtížný, jako jsou např. Romové; zdůrazňuje zásadní úlohu Evropského sociálního fondu (ESF) při plnění cílů strategie Evropa 2020 v sociální oblasti a v oblasti zaměstnanosti; domnívá se tudíž, že by se k ESF mělo přistupovat jako k politické prioritě a že by měl být podle toho financován; hájí strategičtější využívání ESF za účelem podpory rovnosti mezi ženami a muži, zlepšení přístupu na trh práce, podpory znovuzачeňování a boje proti nezaměstnanosti, chudobě, sociálnímu vyloučení a všem formám diskriminace;

Soudržnost pro růst a zaměstnanost

64. zdůrazňuje evropskou přidanou hodnotu politiky soudržnosti, neboť tato politika představuje dobře zavedený mechanismus pro růst a zaměstnanost a hlavní nástroj konvergence, udržitelného rozvoje a solidarity a je po celá desetiletí jednou z nejvýznamnějších, nejviditelnějších a neúspěšnějších politik Unie; poukazuje však na to, že moderní politika soudržnosti musí projít řadou strukturálních reforem, zejména pokud jde o zjednodušení, musí reagovat na hlavní výzvy, kterým Unie čelí, a v praxi podporovat součinnost s ostatními politikami a nástroji; je přesvědčen, že politika soudržnosti EU by měla zůstat celounijní politikou, která všem regionům EU poskytuje přístup ke zdrojům, zkušenostem a pomoci;

65. připomíná, že význam politiky soudržnosti se zvýšil poté, co vstoupila v platnost Lisabonská smlouva, v níž je zakotvena územní soudržnost; zastává názor, že v tomto kontextu musí být posíleny všechny formy územní spolupráce (přeshraniční, nadnárodní, meziregionální); zdůrazňuje, že je třeba se rovněž zabývat makroregionální spoluprací a strategiemi;

Středa, 8. června 2011

66. zdůrazňuje dominantní úlohu politiky soudržnosti pro dosažení cílů strategie Evropa 2020 a zastává názor, že rozumná samostatná politika soudržnosti je nezbytným předpokladem pro úspěšné provádění této strategie; zdůrazňuje, že vzhledem ke svému horizontálnímu charakteru politika soudržnosti významně přispívá ke všem třem prioritám strategie Evropa 2020, jimiž jsou inteligentní, udržitelný a inkluzivní růst, a to by se mělo odrazit ve struktuře příštího VFR odmítnutím fragmentace této politiky do různých rozpočtových okruhů a podokruhů; připomíná však, že politika soudržnosti EU má své vlastní poslání a cíle stanovené v článku 174 SFEU, jež jdou nad rámec strategie Evropa 2020; zdůrazňuje, že by toto poslání a tyto cíle měly být v příštím programovém období zachovány, zejména vzhledem k přetrvávající potřebě hospodářské, sociální a územní konvergence v Unii;

67. zdůrazňuje, že úspěch a posílení politiky soudržnosti vyžaduje odpovídající finanční prostředky a že objem prostředků vyčleněných na tuto politiku v současném finančním programovacím období by měl být přinejmenším zachován i v příštím období, aby se zvýšilo úsilí o snižování nerovností v rozvoji mezi regiony EU; připomíná v této souvislosti svůj rozhodný požadavek na zajištění toho, aby nevyčerpané nebo zrušené prostředky z oblasti politiky soudržnosti zůstaly v příštím VFR v rozpočtu EU a nevracely se členským státům; připomíná svůj postoj, že hlavním kritériem pro určování způsobilosti pro čerpání podpory regionální politiky musí zůstat HDP na obyvatele;

68. je přesvědčen, že členské státy a regiony by měly soustředit unijní a vnitrostátní zdroje na malý počet priorit a projektů, které mají skutečně evropský význam, například výzkum a vývoj a inovace, a tím reagovat na specifické výzvy, kterým čelí; v této souvislosti žádá Komisi, aby vypracovala konkrétní návrhy na zajištění většího tematického zaměření fondů soudržnosti na priority strategie Evropa 2020, a domnívá se, že by měl být zaveden systém, který je více orientován na výsledky, než je současné „vyčlenění prostředků“, přičemž však musí být zajištěno, že budou řádně zohledňovány potřeby a priority konkrétních regionů; vítá v tomto ohledu úmysl Komise dohodnout s každým členským státem a jeho regiony nebo přímo s regiony – v rámci dohod o partnerství v oblasti rozvoje a investic a operačních programů – konkrétní podmínky a podmíněnosti k dosažení stanovených cílů;

69. je pevně přesvědčen, že je důležité zaujmout integrovaný politický přístup, a domnívá se, že všechny investice pro konkrétní odvětví v příštím VFR by měly být koordinovány s investicemi prováděnými v rámci politiky soudržnosti; zdůrazňuje proto, že je třeba zlepšit koordinaci, omezit zbytečné překrývání činností a vytvořit větší součinnost mezi Fondem pro regionální rozvoj (ERDF), Evropským sociálním fondem (ESF), Fondem soudržnosti, Evropským zemědělským fondem pro rozvoj venkova (EZFRV) a Evropským rybářským fondem (ERF); zdůrazňuje, že je třeba zamezit zdvojení činností a zlepšit koordinaci také mezi Evropským fondem pro přizpůsobení se globalizaci a ESF; domnívá se proto, že vytváření společného strategického rámce, kterým se stanoví společné investiční priority pro všechny tyto fondy, představuje důležitý krok tímto směrem; je dále přesvědčen, že koordinace musí být zajištěna na všech úrovních tvorby politik, tj. od strategického plánování až po jejich realizaci; je přesvědčen, že ESF musí zůstat nedílnou součástí politiky soudržnosti ve všech fázích jejího programování, provádění a řízení;

70. domnívá se, že městské oblasti, tedy místa s vysokou koncentrací problémů (nezaměstnanost, sociální vyloučení, zhoršování životního prostředí, migrace), mohou hrát v regionálním rozvoji důležitou úlohu a přispívat k řešení hospodářských a sociálních rozdílů v praxi; zdůrazňuje proto potřebu viditelnějšího a cílenějšího přístupu k městské dimenzi politiky soudržnosti při současném zajištění vyvážených podmínek pro synergický rozvoj městských, příměstských a venkovských oblastí;

71. uznává, že podle Smlouvy by měla být zvláštní pozornost věnována venkovským oblastem, oblastem postiženým průmyslovými přeměnami a regionům, které jsou závažně a trvale znevýhodněny přírodními nebo demografickými podmínkami, jako jsou například nejsevernější regiony s velmi nízkou hustotou

Středa, 8. června 2011

obyvatelstva, ostrovní, přeshraniční a horské regiony a nejbližší regiony; je přesvědčen, že zdroje a kapacity těchto regionů mohou hrát významnou úlohu, pokud jde o konkurenceschopnost Evropské unie v budoucnu; zdůrazňuje proto, že by tyto oblasti, jež se potýkají s problémy, měly být uznány také v budoucím VFR; domnívá se, že pro regiony, které jsou trvale znevýhodněny, je třeba vypracovat zvláštní strategii v souladu s usnesením EP ze dne 22. září 2010;

72. připomíná, že jedna z hlavních výtek namířených proti politice soudržnosti se týká složitosti jejích pravidel; trvá na tom, že je důležité zvolit postup křížového financování a zjednodušit pravidla a postupy této politiky, snižovat složitost a administrativní zátěž, zvýšit transparentnost a účinnost přidělování zdrojů městům, obcím a regionům; zdůrazňuje, že by systémy auditu a kontroly měly být v souladu s nejvyššími standardy, aby mohlo být odhaleno a neprodleně postihováno zneužívání prostředků; zdůrazňuje, že četnost kontrol by měla být úměrná riziku nesrovnalostí v souladu se zásadou proporcionality;

73. vyzývá ke zlepšení systémů sledování a hodnocení, pokud jde o jejich provádění; zdůrazňuje, že při zlepšování systémů by měla hrát klíčovou úlohu zásada partnerství, která by měla být v rámci zjednodušování rozšířena; domnívá se, že vypracování konkrétních a měřitelných ukazatelů výsledků by mělo být považováno za nezbytný předpoklad pro měření skutečného pokroku dosaženého na cestě k dohodnutým cílům; vítá návrhy Komise na předběžné a průběžné hodnocení operačních programů a posouzení jejich dopadů; připomíná, že ostatní zásady politiky soudržnosti, jako je například pravidlo spolufinancování, víceúrovňové řízení, přístup zdola nahoru, gender mainstreaming a doplňkovost, prokázaly svůj význam a měly by být zachovány i v příštím VFR;

74. vyzývá Komisi, aby po dobu trvání příštího programového období vytvořila přechodnou kategorii pro regiony, jejichž HDP na obyvatele dosahuje 75 % až 90 % HDP EU, s cílem poskytnout jim jasnější status a větší jistotu v jejich rozvoji; žádá Komisi, aby poskytla další informace o rozpočtových dopadech takové možnosti; vyzývá Komisi, aby rovněž vypracovala konkrétní návrhy na posílení rovnosti mezi regiony s přechodnou podporou a ostatními regiony na stejné úrovni rozvoje, zdůrazňuje, že tato přechodná opatření pro příští programové období pro regiony, na které se přestane vztahovat cíl konvergence, a pro regiony, jejichž HDP na obyvatele se pohybuje v rozmezí od 75 % do 90 % průměru EU, by neměla být zavedena na úkor regionů, jichž se týkají cíle „konvergence“ (1. cíl) a „konkurenceschopnost“ (2. cíl), či na úkor cíle „evropská územní spolupráce“ (3. cíl);

75. varuje před tím, aby byly prostředky z fondů soudržnosti vystavovány sankcím v rámci makroekonomické podmíněnosti v souvislosti s Paktem o stabilitě a růstu, protože by to bylo v rozporu se základními cíli, které politika soudržnosti sleduje, zejména s cílem snížit regionální rozdíly; zdůrazňuje proto, že je třeba zpřísnit dohled nad strukturálními fondy, aby se fondy používaly v souladu s právem EU a se stanovenými cíli;

76. je zejména znepokojen pomalým zahajováním operačních programů na počátku každého programového období, a to mimo jiné v důsledku jejich překrývání se závěrečnou fází předchozích projektů; upozorňuje, že je třeba tento problém řešit včas a zaměřit se na faktory, které k takovému zpoždění přispívají; za tímto účelem poukazuje na to, že je nutné zajistit určitou kontinuitu mezi programovými obdobími, pokud jde o vytváření vnitrostátních systémů a orgánů řízení a kontroly;

77. vybízí místní a regionální orgány, aby co nejvíce využily inovativní finanční nástroje, mj. revolvingové fondy pro opatření v oblasti energetické účinnosti; požaduje, aby tyto nástroje byly zjednodušeny, ale aby také podléhaly větší demokratické kontrole;

Středa, 8. června 2011

Hospodaření s přírodními zdroji a udržitelný rozvoj

Společná zemědělská politika

78. potvrzuje, že společná zemědělská politika (SZP) by měla přispívat také k dosažení cílů strategie Evropa 2020 a že oba pilíře SZP musí být pro ni jako doplněk cenným a významným přínosem; zdůrazňuje, že SZP je pevně zakotvena v Lisabonské smlouvě, která stanoví její cíle a úkoly;

79. zdůrazňuje, že zatímco primární úlohou stávající i reformované SZP je zabezpečit dodávky potravin v Evropské unii, jakož i celosvětové dodávky potravin v obdobích růstu cen a nedostatku potravin, SZP zároveň poskytuje mnoho různých veřejných statků mimo zemědělské trhy, např. udržuje produktivitu zemědělské půdy v celé Evropě, vytváří rozmanitost krajiny, zvyšuje biodiverzitu a dobré životní podmínky zvířat, zmírňuje změnu klimatu, chrání půdu a vodu, bojuje proti vyliďňování venkova, chudobě a segregaci, poskytuje pracovní místa a služby obecného zájmu ve venkovských oblastech, přispívá k udržitelnější produkci potravin a podporuje obnovitelné zdroje energie;

80. vyzývá Komisi, aby předložila návrhy na reformu SZP, jejímž cílem bude efektivnější a účinnější rozdělování a využívání rozpočtu na SZP, mimo jiné na základě spravedlivějšího rozdělování přímých plateb mezi členské státy, regiony a zemědělce, a to zvýšením podmíněnosti ve prospěch poskytování veřejných statků, které společnost očekává, a cílenějších plateb, aby byla zajištěna co nejlepší návratnost veřejných peněz; zdůrazňuje, že je potřeba zachovat dvoupilířový systém SZP a zjednodušit prováděcí mechanismus;

81. podporuje potravinovou soběstačnost rozvojových zemí; připomíná, že se členové WTO na konferenci ministrů v Hongkongu v roce 2005 zavázali, že docílí zrušení všech forem vývozních dotací; domnívá se, že nová SZP musí být v souladu s koncepcí soudržnosti politik EU v zájmu rozvoje; zdůrazňuje, že Unie nesmí nadále používat vývozní dotace pro zemědělské produkty a musí pokračovat v koordinaci úsilí s hlavními světovými zemědělskými producenty o omezení dotací narušujících obchod;

82. trvá na tom, že vzhledem k širokému spektru úkolů a cílů, na které musí SZP reagovat, by částky přidělené na SZP v rozpočtovém roce 2013 měly být v průběhu příštího finančního programového období přinejmenším zachovány;

83. vyzývá k větší koordinaci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR) a dalších prostředků ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti s cílem posílit územní přístup; žádá Komisi, aby předložila konkrétní návrhy, jak lze dosáhnout lepší součinnosti, pokud jde o financování nezemědělských činností v rámci EZFRV a jiných relevantních nástrojů; očekává, že náklady spojené s diverzifikací hospodářství se v regionech, kde je zemědělství na ústupu, v období příštího VFR zvýší;

Rybolov

84. zdůrazňuje, že rybolovné zdroje představují veřejný statek zásadního významu pro celosvětové zabezpečení potravin; upozorňuje na to, že odvětví rybolovu a akvakultury a s nimi spojené činnosti jsou často hlavním zdrojem obživy a udržitelné zaměstnanosti v pobřežních, ostrovních a vzdálených regionech; domnívá se, že má-li být dosaženo střednědobých a dlouhodobých cílů společné rybářské politiky (stabilní a udržitelné odvětví rybolovu) a obnovy populací ryb a mají-li se řešit sociální aspekty spojené se snížením intenzity rybolovu, bude reforma společné rybářské politiky (SRP) potřebovat po roce

Středa, 8. června 2011

2013 náležitě finanční zdroje; uznává potřebu posílení koordinace s politikou soudržnosti; zdůrazňuje, že Evropský rybářský fond by se měl využívat k podpoře udržitelných praktik rybolovu, v souladu se zásadou co nejvyššího udržitelného výnosu, jakož i k zachování mořských ekosystémů, přičemž by se měla věnovat zvláštní pozornost odvětví drobného rybolovu;

Životní prostředí, změna klimatu a efektivnost zdrojů

85. zdůrazňuje, že by Unie měla stát v čele transformace směrem k udržitelnému hospodářství a podporovat přechod k udržitelné společnosti s konkurenceschopným evropským průmyslem a přijatelnými cenami energie s cílem zajistit čisté a zdravé životní prostředí; zdůrazňuje, že by toho mělo být dosaženo mimo jiné snížením spotřeby energie ve všech odvětvích, přičemž podmínkou je dobře fungující vnitřní trh s energií a infrastruktura, dále decentralizací dodávek energie, větším využíváním obnovitelných zdrojů energie, zlepšením ochrany biodiverzity a zajištěním odolnosti ekosystémů;

86. zdůrazňuje, že program LIFE+ byl úspěšně realizován a prokázal svůj význam pro zachování biologické rozmanitosti a ochranu životního prostředí; zdůrazňuje potřebu pokračovat v dobře finančně zajištěných programech zaměřených na přírodu a biologickou rozmanitost v zájmu splnění cílů EU v oblasti životního prostředí, zejména v programech LIFE+ a NATURA 2000;

87. zdůrazňuje potřebu horizontálního přístupu, který kombinuje opatření k boji proti změně klimatu a snížení emisí skleníkových plynů – zejména opatření pro úsporu energie – ve všech relevantních oblastech politiky, včetně vnějších politik; je přesvědčen, že správně nasměrované podněty, jako je podmíněnost výdajů a právní předpisy EU, jsou klíčovými prvky pro dosažení cílů strategie Evropa 2020 v této oblasti; domnívá se proto, že by opatření v oblasti klimatu měla být začleněna do všech příslušných oddílů výdajů, včetně oddílů vnějších politik, a že by u nových projektů mělo být provedeno hodnocení jejich klimatického dopadu; domnívá se, že do opatření pro zmírňování změny klimatu a do inovací v této oblasti by se měl investovat větší podíl příjmů ze systému EU pro obchodování s emisemi;

88. zastává názor, že jedním z hlavních cílů strategie Evropa 2020 je řešení problému udržitelnosti, a to zaváděním ekologických kritérií a zvyšováním účinnosti zdrojů a energie s cílem bojovat proti změně klimatu;

89. podporuje proto návrh vyjádřený v přezkumu rozpočtu Komise zavést povinnost transparentním způsobem uvádět případy, kdy odvětvové programy podpořily cíle 20/20/20 v oblasti klimatu a energetiky stanovené ve strategii Evropa 2020 a přispěly ke splnění cílů stěžejní iniciativy „Evropa účinněji využívající zdroje“;

90. podtrhuje globální odpovědnost EU v boji proti změně klimatu; připomíná, že přísliby plynoucí z Kodaňské dohody a z dohody z Cancúnu, jejichž cílem je pomoci rozvojovým zemím řešit problém změny klimatu, musí být vzhledem k současné rozvojové pomoci „nové a doplňkové“ a mezi těmito dvěma politikami musí být zachována dostatečná provázanost; navrhuje, aby byl za tímto účelem vytvořen nový program; připomíná postoj Evropského parlamentu k potřebě zachovat financování všech evropských politik v rámci rozpočtu EU; vyzývá k začlenění mezinárodních závazků EU v oblasti změny klimatu do rozpočtu EU s cílem dosáhnout maximálního pákového efektu zdrojů Společenství;

Středa, 8. června 2011

Energetika

91. je přesvědčen, že podíl energetiky by se měl v příštím VFR zvýšit; domnívá se, že technologie v oblasti energetiky a energie z obnovitelných zdrojů, energetická účinnost a opatření v oblasti energetických úspor by měly být klíčovými prioritami, a vyzývá k odpovídajícímu navýšení evropského financování v těchto oblastech; vyzývá Komisi, aby vypracovala konkrétní kritéria a zajistila, že budou splněny dohodnuté cíle, které mohou být účinně sledovány v rámci evropského semestru pro koordinaci politik a prostřednictvím konkrétních vnitrostátních plánů pro energetickou účinnost;

92. zdůrazňuje, že třeba zvýšit financování výzkumu, technického rozvoje a demonstrací v oblasti energetiky s cílem vyvinout udržitelnou a finančně dostupnou energii pro všechny; vyzývá k úplné realizaci již přijatého strategického plánu pro energetické technologie (SET-Plan), včetně odpovídajícího financování, během příštího VFR;

Propojená Evropa

93. vzhledem k obrovským finančním potřebám v oblasti dopravy a energetické infrastruktury a vzhledem k pozitivním externalitám těchto projektů zdůrazňuje potřebu vypracovat motivační regulační rámec na podporu veřejných a soukromých dlouhodobých investic v těchto oblastech; žádá, aby byly ve spolupráci s dlouhodobými investory vytvořeny inovativní finanční nástroje;

Transevropské energetické sítě

94. zdůrazňuje, že při rozhodování o financování energetické infrastruktury je nezbytné upřednostňovat energetickou účinnost a obnovitelné zdroje energie; zdůrazňuje naléhavou potřebu modernizovat a inovovat evropskou energetickou infrastrukturu, vytvářet inteligentní sítě a budovat propojení, která jsou nezbytná pro realizaci vnitřního trhu s energií, diverzifikaci energetických zdrojů a zásobovacích tras se třetími zeměmi, posílení zajištění dodávek, zvýšení podílu obnovitelné energie a splnění cílů v oblasti energetiky a klimatu; bere na vědomí odhady, že v této oblasti jsou do roku 2020 potřeba podstatné investice ve výši přibližně 1 000 miliard EUR, zejména pro zajištění přenosové kapacity, včetně nové výrobní kapacity a investic do distribučních sítí elektřiny; připomíná, že při stávajících světových cenách energií lze zásadní potřebné investice financovat ze soukromého sektoru; zdůrazňuje potřebu maximalizovat dopad evropského financování a možnost, kterou nabízí strukturální fondy a inovativní finanční nástroje k financování klíčových vnitrostátních a přeshraničních evropských prioritních projektů v oblasti energetické infrastruktury; zdůrazňuje, že pro inovační finanční nástroje v této oblasti je třeba uvolnit podstatnou částku z rozpočtu Evropské unie;

Doprava a transevropské dopravní sítě

95. zdůrazňuje, že investice do účinné dopravní infrastruktury hrají klíčovou úlohu při ochraně konkurenceschopnosti Evropy a při zajišťování dlouhodobého hospodářského růstu v období po krizi; je přesvědčen, že transevropské dopravní sítě (TEN-T) mají zásadní význam pro zajištění správného fungování vnitřního trhu a poskytují důležitou evropskou přidanou hodnotu, neboť přispívají ke zlepšení přístupnosti a interoperability různých částí EU tím, že zajišťují přeshraniční spojení a odstraňují místa s nedostatečnou průchodností, zlepšují využívání systémů řízení dopravy a dopravních informačních systémů a zajišťují intermodalitu přeshraniční infrastruktury, do níž by členské státy samy neinvestovaly; domnívá se, že by TEN-T měly vytvořit skutečně evropskou hlavní síť spíše než souhrn vnitrostátních projektů a že by financování hlavních projektů mělo být posuzováno a přezkoumáváno s ohledem na skutečný pokrok evropské přidané hodnoty; je pevně přesvědčen, že by TEN-T proto měly být klíčovou prioritou v příštím VFR;

Středa, 8. června 2011

96. domnívá se, že by podmíněnost měla být posílena zavedením zásady „co nebude využito, bude ztraceno“ (zrušení závazku); v případě, že přidělené finanční prostředky na dopravní politiku nebudou vyčerpány či jejich použití bude zrušeno, zůstanou v rozpočtu EU a nevracejí se členským státům;

97. připomíná, že v období 2007–2020 bude zapotřebí investovat do TEN-T celkem 500 miliard eur; domnívá se proto, že je nezbytné, aby se v příštím VFR navýšily finanční prostředky pro TEN-T a současně zlepšila koordinace mezi EU a členskými státy, jakož i koordinace mezi prostředky, které jsou k dispozici pro TEN-T, a prostředky určenými na dopravní projekty v rámci politiky soudržnosti a územní spolupráce, čímž selepší využívání dostupných zdrojů financování; zdůrazňuje roli, již mohou při financování těchto projektů hrát také inovativní nástroje financování, včetně partnerství veřejného a soukromého sektoru a projektových dluhopisů; domnívá se, že výdaje použité z Fondu soudržnosti by proto měly být podmíněny dodržováním obecných zásad evropské dopravní politiky; je přesvědčen, že v zájmu dosažení cílů strategie EU 2020 by měly být do financování TEN-T aktivně začleněny cíle hospodářské, sociální a územní soudržnosti a závazky v oblasti udržitelného rozvoje a v rámci tohoto financování by se měla co nejvíce upřednostňovat doprava s nízkými emisemi uhlíku;

98. vyzývá Komisi, aby vzala v úvahu zejména potřebu přesunout přepravu nákladu a osob k udržitelnější a účinnější dopravě a současně zajistit účinnou kombinovanou dopravu; domnívá se, že nadcházející revize hlavních směrů TEN-T musí nalézt řešení pro interoperabilitu mezi vnitrostátními a přeshraničními železničními systémy a zavést podmíněnost výdajů EU v zájmu dosažení skutečné jednotné evropské železniční politiky a zajištění většího využívání vnitrozemských vodních cest a pobřežní plavby;

Cestovní ruch

99. připomíná, že cestovní ruch je na základě Lisabonské smlouvy novou pravomocí EU, což by mělo být v příštím VFR zohledněno; zdůrazňuje významný přínos cestovního ruchu pro evropské hospodářství a je přesvědčen, že evropská strategie pro cestovní ruch by měla mít za cíl zvýšení konkurenceschopnosti tohoto odvětví a měla by být podpořena přiměřenými finančními prostředky pro příští období;

Námořní politika

100. uznává, že moře a oceány budou hrát stále významnější roli v budoucím globálním hospodářském růstu; domnívá se, že integrovaná námořní politika musí být vedena a řízena směrem k řešení problémů, s nimiž se potýkají pobřežní oblasti a přímořské oblasti a k podpoře „modrého růstu“ a udržitelného námořního hospodářství; žádá, aby EU zvýšila své úsilí o podporu ambiciózní námořní politiky EU, jež Evropě umožní prosazovat své mezinárodní postavení v tomto strategickém odvětví; trvá na tom, aby byly ve prospěch této politiky uvolněny vhodné rozpočtové prostředky;

Občanství, svoboda, bezpečnost a právo

Podpora evropské kultury a rozmanitosti

101. zdůrazňuje, že podpora občanství Unie má přímý dopad na každodenní život Evropanů a že přispívá k lepšímu pochopení příležitostí, které politiky Unie skýtají, a k pochopení jejich základních práv zakotvených v Listině základních práv EU a ve Smlouvách; je přesvědčen, že v oblasti občanství je nutné zaručit adekvátní financování;

Středa, 8. června 2011

102. poukazuje na to, že politiky týkající se mládeže a kultury mají zásadní význam a patří k nejvyšším prioritám, u nichž je třeba ocenit přidanou hodnotu a to, že dokáží oslovovat občany; vyzývá EU a členské státy, aby uznaly, že kulturní a tvůrčí odvětví mají pro evropské hospodářství rostoucí význam a mají pozitivní vliv na další odvětví ekonomiky; důrazně upozorňuje na to, že plný potenciál těchto politik může být realizován pouze v případě, že jim bude poskytnuta odpovídající úroveň financování, a vyzývá k plnému využití tohoto potenciálu v rámci politik rozvoje venkova a soudržnosti;

103. připomíná význam sportu pro zdraví, hospodářský růst a zaměstnanost, cestovní ruch a sociální začleňování, a skutečnost, že článek 165 SFEU svěčuje EU nové pravomoci v této oblasti; vítá sdělení Komise nazvané „Rozvoj evropského rozměru v oblasti sportu“ (KOM(2011)0012) jako první krok při řešení otázky přidané hodnoty sportu, především každodenního cvičení, a při zaměření pozornosti na společenskou, hospodářskou a organizační dimenzi sportu;

Politika péče o mládež

104. zdůrazňuje, že mládež by pro Unii měla být rozhodně prioritou a že rozměr problematiky mládeže by měl být v politikách a programech EU viditelný a měl by být posilován; je přesvědčen, že mládež by měla být chápána jako průřezové téma EU a že by měla být rozvíjena součinnost mezi různými oblastmi politik týkajícími se mládeže, vzdělávání a mobility; vítá stěžejní iniciativu „Mládež v pohybu“, která je úhelným kamenem strategie Evropa 2020; poukazuje zejména na to, že programy týkající se mládeže, jako je Celoživotní učení a Mládež v akci, u nichž jsou náklady na jednoho příjemce nízké, a mají tudíž vysokou účinnost, by měly být v příštím VFR zachovány jako samostatné programy a zasloužily by si mnohem více investic;

Prostor svobody, bezpečnosti a práva

105. zdůrazňuje, že pro Evropu musí zůstat prioritou vytvoření pevné kultury základních práv a rovnosti, jak je zakotvena v Lisabonské smlouvě; zdůrazňuje, že tyto hodnoty musí být začleněny do rozpočtu a zároveň je třeba zajistit příslušné účelové financování;

106. konstatuje, že hospodářský, kulturní a sociální rozvoj Unie se může úspěšně realizovat jen ve stabilním a bezpečném prostředí podléhajícím právnímu řádu, v němž jsou dodržována a vymáhána základní práva a chráněny občanské svobody; domnívá se proto, že efektivní politiky v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí jsou předpokladem hospodářské obnovy a základním prvkem v širším politickém a strategickém kontextu; zdůrazňuje, že do externího rozměru Unie, včetně evropské politiky sousedství, je důležité začlenit priority EU v oblasti „vnitřních věcí“, zejména s ohledem na dopad, který bude mít sílící migrace na rozvoj politik EU vůči třetím zemím; zdůrazňuje, že je nutné zajistit náležité financování politik v oblasti přistěhovalectví, azylu a bezpečnosti a zohlednit při jejich provádění priority EU;

107. zdůrazňuje potřebu integrovaného přístupu k naléhavým otázkám přistěhovalectví a azylu a k ochraně vnějších hranic Unie, a to s dostatečnými finančními prostředky a podpůrnými nástroji pro řešení mimořádných situací, které jsou dostupné v duchu dodržování lidských práv a solidarity mezi všemi členskými státy, se zřetelem na vnitrostátní odpovědnost a při jasném vymezení úkolů; poukazuje na to, že je v tomto ohledu potřeba náležitě zohlednit větší výzvy pro agenturu FRONTEX, Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu a finanční prostředky programu „Solidarita a řízení migračních toků“;

108. konstatuje, že podíl financování v oblasti svobody, bezpečnosti a práva v rozpočtu Unie je relativně malý, a zdůrazňuje, že v budoucím VFR musí být těmto politikám přiděleny přiměřené a objektivně odůvodněné finanční prostředky, aby mohla Unie provádět svou činnost, a to zejména v souvislosti s novými úkoly, jak je uvedeno ve Stockholmském programu a v Lisabonské smlouvě;

Středa, 8. června 2011

109. zdůrazňuje, že je třeba dosáhnout větší součinnosti mezi jednotlivými fondy a programy, a poukazuje na skutečnost, že zjednodušení správy fondů a zajištění průřezového financování umožní vyčlenění většího množství finančních prostředků na společné cíle; vítá záměr Komise redukovat celkový počet rozpočtových nástrojů v oblasti vnitřních věcí do dvoupilířové struktury, a pokud možno, v rámci sdíleného řízení; je přesvědčen, že tento přístup by měl významně přispět k většímu zjednodušení, racionalizaci, konsolidaci a transparentnosti stávajících fondů a programů; zdůrazňuje však, že je třeba zajistit nesměšování jednotlivých cílů politik v oblasti vnitřních věcí;

Globální Evropa

110. znovu připomíná své hluboké znepokojení nad chronicky nedostatečným financováním vnějších činností Unie a zvláště akutními problémy týkajícími se flexibility při jejich provádění v důsledku nepředvídatelné povahy vnějších událostí a opakujících se mezinárodních krizí a mimořádných událostí; zdůrazňuje proto, že je třeba překlenout mezeru mezi ambicemi a zdroji EU v oblasti zahraniční politiky, a to zajištěním odpovídajících finančních zdrojů a účinných mechanismů flexibility, což Unii umožní reagovat na globální výzvy a nepředvídané události; znovu opakuje svůj požadavek, aby rozpočtové dopady vyplývající z jakýchkoli nových závazků a úkolů, které Unie přijme, byly doplnkem k plánovaným částkám, aby se tak zabránilo ohrožení stávajících priorit;

111. poukazuje na rozpor mezi výší globální finanční pomoci Unie a jejím často omezeným vlivem v příslušných jednáních a zdůrazňuje potřebu posílit politickou roli Unie a její vliv v mezinárodních institucích a fórech; je přesvědčen, že by si EU měla zajistit politickou úlohu úměrnou finanční podpoře, kterou poskytuje;

Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ)

112. konstatuje, že Evropská služba pro vnější činnost je ve fázi „budování“; zdůrazňuje, že podle rozhodnutí Rady ze dne 26. července 2010 by se „zřízení Evropské služby pro vnější činnost (...) mělo řídit zásadou efektivnosti nákladů, jejímž cílem je rozpočtová neutralita“⁽¹⁾; zdůrazňuje, že je třeba poskytnout nové službě dostatečné finanční prostředky, aby EU mohla splnit své cíle a naplnit svou úlohu globálního hráče; zdůrazňuje proto, že je třeba, aby nová služba plně využívala přínosu z hlediska efektivity, který přináší sdružování zdrojů na úrovni Unie a součinnost s členskými státy, předcházení zdvojení, existujícímu nebo potenciálnímu překrývání prostředků, nedůslednosti a nekonzistentnosti, a který vede ke škrtům a úsporám ve vnitrostátních rozpočtech a prokazuje tak skutečnou přidanou hodnotu diplomacie Evropské unie;

Zmírnění chudoby

113. připomíná, že lhůta pro splnění rozvojových cílů tisíciletí a kolektivního cíle oficiální rozvojové pomoci ve výši 0,7 % hrubého národního důchodu (HND) vyprší v roce 2015, tedy v termínu, který spadá do příštího období VFR; zdůrazňuje proto, že je nutná odpovídající celková výše rozvojové pomoci a financování, aby Unie a členské státy splnily své mezinárodní závazky v oblasti rozvoje, včetně finančních závazků učiněných v rámci Kodaňské dohody i dohody z Cancúnu; dále zdůrazňuje, že i budoucí finanční přísliby zaměřené na pomoc rozvojovým zemím v boji proti změně klimatu nebo na přizpůsobení se jejím dopadům musí být dodatečné a že musí být zachována provázanost mezi oběma politikami; naléhavě vyzývá členské státy, aby přijaly okamžitá opatření pro splnění svých cílů v oblasti oficiální rozvojové pomoci a svých rozvojových závazků;

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady č.2010/427/EU ze dne 26. července 2010 o organizaci a fungování Evropské služby pro vnější činnost (Úř. věst. L 201, 3 8. 2010, s. 30).

Středa, 8. června 2011

114. zdůrazňuje potřebu zajistit náležitou rovnováhu mezi přímou rozpočtovou podporou na jedné straně a financováním udržitelných projektů na straně druhé; zdůrazňuje, že by se rozvojová pomoc měla vynakládat tak, aby se dostala i k nejvíce marginalizovaným a sociálně vyloučeným skupinám obyvatelstva a podporovala jejich začlenění;

115. znovu vyzývá k začlenění Evropského rozvojového fondu (ERF) do rozpočtu, neboť by to posílilo jednotnost a transparentnost; trvá však na tom, že začlenění ERF do rozpočtu EU musí vést k celkovému navýšení rozpočtu EU o částku, jež byla původně přidělena pro financování ERF;

116. je přesvědčen, že Evropská komise / EEAS by měly systematicky posuzovat dopad pomoci EU s cílem zlepšit účinnost rozvojové pomoci z EU a součinnost mezi unijní a vnitrostátní rozvojovou pomocí v souladu s Pařížskou deklarací;

117. považuje za důležité, aby rozvojová pomoc, kterou EU poskytuje, podporovala udržitelný rozvoj v přijímajících zemích; zdůrazňuje, že je potřeba provést hodnocení a stanovit kritéria, jež budou respektovat tento cíl;

118. poukazuje na to, že nejvyšší podíl nejchudšího obyvatelstva světa žije v rozvíjejících se ekonomikách; trvá však na tom, že by v zájmu motivace vlád těchto zemí k většímu zapojení do snižování chudoby na svém území měly být postupně zavedeny alternativní režimy pro rozvojovou spolupráci s těmito zeměmi, jako je například režim spolufinancování;

Prosazování hodnot a zájmů EU na celém světě

119. zdůrazňuje, že by zahraniční politika EU měla vycházet ze zásad a hodnot, na nichž je Unie založena, tj. z demokracie, dodržování lidských práv, respektu k rozmanitosti, dodržování základních svobod a zásad právního státu; opakuje, že je třeba Unii vybavit více odpovídajícími a cílenými prostředky k prosazování těchto hodnot na celém světě a k rozšiřování oblasti míru a stability v jejím sousedství; upozorňuje na zvláštní přínos evropského nástroje pro demokracii a lidská práva;

120. domnívá se, že EU má v mezinárodním společenství zvláštní odpovědnost za prosazování bezpečnosti, demokracie a prosperity v zemích sousedících s Evropou, na jejichž hospodářském rozvoji a pokroku v oblasti stability má EU přímý zájem; domnívá se proto, že budování úzkých a efektivních vztahů se sousedními zeměmi by mělo zůstat prioritou programu vnější činnosti Unie; zdůrazňuje, že je zapotřebí zvýšit finanční závazky, aby byla Unie schopna splnit hlavní úkoly, jimiž je podpora přechodu k demokracii a konsolidaci, dobrá správa věcí veřejných a lidská práva, a naplnit vysoká očekávání vyplývající z této morální odpovědnosti; současně je přesvědčen, že cílenější využití finančních prostředků je přinejmenším stejně důležité jako jejich objem; vyzývá proto k upevnění zásady podmíněnosti programů pomoci EU s cílem zlepšit demokratický rozvoj a řádné rozpočtové řízení, omezit míru korupce a zlepšit schopnost využívat podporu EU transparentně, efektivně a odpovědně;

121. připomíná, že EU brzy čeká nová vlna rozšíření, zejména směrem na západní Balkán; žádá proto, aby příští VFR zohlednil náklady na budoucí rozšíření, a to konkrétně dostatečným financováním nástroje předvstupní pomoci; domnívá se, že by nástroj předvstupní pomoci měl upřednostnit podporu nezbytných zlepšení v oblasti souladu kandidátských zemí s *acquis communautaire* a usnadnit využívání finančních prostředků EU, zejména pro občanskou společnost, sociální partnery, menšiny, nevládní organizace, kulturní dědictví a místní a regionální orgány;

Středa, 8. června 2011

122. zdůrazňuje, že Unie musí rychle přizpůsobit svou politiku vůči rozvíjejícím se zemím a rozvíjet s nimi nová strategická partnerství; vyzývá Komisi, aby v tomto ohledu navrhla politický nástroj zaměřený na činnosti, které nesouvisejí s veřejnou rozvojovou pomocí, avšak spadají do oblastí společného zájmu;

123. je toho názoru, že vzhledem ke stále větším globálním výzvám i globálním odpovědnostem Unie, zejména s ohledem na aktuální politický vývoj v arabském světě, se stává restrukturalizace vnějších finančních nástrojů EU nezbytnou; podporuje proto důkladné a strategičtější uplatňování vnějších nástrojů EU a vytváření nových forem spolupráce a mechanismů plnění společně s partnerskými zeměmi s cílem zlepšit účinek a viditelnost vnější činnosti EU a dosáhnout celkového cíle větší jednotnosti a soudržnosti vnější činnosti EU; zdůrazňuje, že by příští VFR měl podporovat soudržnost politik, např. zajistit, aby politiky a výdaje EU v oblasti zemědělství, rybolovu, obchodu a energetiky nebyly v přímém rozporu s cíli rozvojové politiky;

Reakce na krizové situace

124. opakuje, že prevence a zvládání krizí jsou hlavními prioritami EU; zdůrazňuje proto, že je v tomto ohledu třeba zajistit efektivní a dostatečně financované nástroje; zastává názor, že stávající nástroj stability zůstává důležitým prostředkem pro okamžitou reakci Unie na krizové situace, ale větší důraz by měl být kladen na dlouhodobá preventivní opatření, včetně budování míru a předcházení konfliktům, a to prostřednictvím pružnějších zeměpisných programů;

125. domnívá se, že humanitární pomoc hraje ve vnějších vztazích EU klíčovou úlohu; připomíná, že přírodní katastrofy jsou čím dál častější a jejich následky čím dál ničivější a že zároveň bude stále častěji docházet ke konfliktům v důsledku boje o zdroje, jako jsou energie, voda a suroviny; zdůrazňuje potřebu zajistit přidělení odpovídajících rozpočtových prostředků pro nástroj humanitární pomoci a rezervu na pomoc při mimořádných událostech, aby se předešlo každoročním jednorázovým žádostem Evropské komise o mimořádné finanční prostředky; tento rozpočet by měl zůstat nezávislý, aby se zajistila neutralita humanitární pomoci, a měl by být oddělen oddělení od jiných (např. geopolitických) aspektů či zájmů;

Správa

126. domnívá se, že vysoce kvalitní veřejná správa jak na úrovni Unie, tak na úrovni členských států je nezbytným prvkem pro dosažení strategických cílů stanovených ve strategii Evropa 2020; vyzývá Komisi, aby předložila jasnou analýzu správních výdajů po roce 2013, která náležitě zohlední úsilí o konsolidaci veřejných financí, nové úkoly a pravomoci, které Unii přidělila Lisabonská smlouva, a větší efektivitu získanou na základě optimálního využití lidských zdrojů, zejména díky jejich přerozdělení a novým technologiím;

127. zdůrazňuje, že by taková analýza měla prozkoumat možnosti realizace součinnosti, a zejména úspor, mimo jiné prostřednictvím restrukturalizace, další interinstitucionální spolupráce, přezkumu pracovních postupů a pracovních míst každého orgánu a instituce, lepšího oddělení úkolů orgánů a agentur, a měla by též prozkoumat střednědobé a dlouhodobé finanční dopady politiky v oblasti nemovitostí, důchodových systémů a dalších oblastí právních předpisů týkajících se zaměstnanců pracujících pro orgány EU; je přesvědčen, že tato analýza může prokázat, že celkový rozpočet na správu EU lze snížit, aniž by tím byla ohrožena vysoká kvalita, výkonnost a atraktivita veřejné správy EU;

128. upozorňuje na značné úspory, jichž by bylo možné dosáhnout, pokud by Evropský parlament měl jediné sídlo;

Středa, 8. června 2011

Část IV: Organizace a struktura finančního rámce

Struktura odrážející priority

129. domnívá se, že by struktura příštího VFR měla usnadňovat jak kontinuitu plánování, tak i flexibilitu v rámci jednotlivých okruhů i mezi nimi, a měla by se vyhnout chybám současného VFR, zejména s ohledem na deficit v podokruhu 1a „Konkurenceschopnost pro růst a zaměstnanost“, podokruhu 3b „Občanství“ a v okruhu 4 „Vnější vztahy“; domnívá se, že by struktura VFR měla ještě více zviditelnit politické a rozpočtové priority EU vůči evropským občanům; v této souvislosti trvá na tom, že je třeba zabránit neodůvodněným radikálním změnám a upevnit a zlepšit stávající strukturu;

130. znovu opakuje, že strategie Evropa 2020 by měla být hlavním politickým základem příštího VFR; domnívá se, že v důsledku toho by struktura měla odrážet a politicky zviditelnit dimenze strategie Evropa 2020 – inteligentní, udržitelný a inkluzivní růst; navrhuje proto novou strukturu, která spojuje všechny vnitřní politiky do jednoho okruhu nazvaného „Evropa 2020“;

131. navrhuje, aby se v rámci okruhu strategie Evropa 2020 vytvořily čtyři podokruhy zahrnující propojené politiky, pro něž by lepší koordinace a vzájemná součinnost při realizaci byla rovněž přínosem; navrhuje tedy, aby jeden podokruh zahrnoval politiky týkající se znalostí, druhý podokruh by byl věnován politice soudržnosti a odrážel by její horizontální povahu a přínos pro všechny cíle strategie Evropa 2020 i sociální politiku; třetí podokruh by obsahoval politiky týkající se udržitelnosti a efektivity zdrojů a čtvrtý podokruh by byl věnován občanství a spojoval by podokruhy současného VFR 3a (občanství) a 3b (svoboda, bezpečnost a právo), s cílem omezit potíže, jež v minulosti vznikaly v souvislosti se sloučením řady menších programů v rámci malého polokruhu;

132. je přesvědčen, že by příští VFR měl umožnit účelové vázání prostředků na velké projekty, jež mají pro Unii strategický význam, v rámci okruhu „Evropa 2020“; je přesvědčen, že by rozpočet EU měl pro tyto projekty stanovit dlouhodobý příspěvek, aby se zajistila kontinuita jejich plánování a stabilita organizace; domnívá se, že budou-li tyto velké projekty vyžadovat další finanční zdroje, neměly by být nalezeny na úkor menších úspěšných projektů financovaných z rozpočtu EU;

133. domnívá se, že s ohledem na integrovaný charakter strategie Evropa 2020 a k zabezpečení souladu rozpočtových prostředků s postupným vývojem strategie je nezbytné, aby byl mezi čtyřmi podokruhy strategie Evropa 2020 zajištěn vyšší stupeň flexibility;

134. připomíná problémy, které vznikají, když je řada poměrně malých programů spojena do malého podokruhu; navrhuje proto spojit podokruhy VFR (2007–2013) 3a (občanství) a 3b (politiky svobody, bezpečnosti a práva) do jediného okruhu;

135. vyzývá k zachování okruhu pro vnější politiky;

136. vyzývá k zachování okruhu pro správu;

137. vyzývá k vytvoření „souhrnné rezervy VFR“, která by sloužila všem okruhům pod celkovým stropem VFR a nad rámec jednotlivých dostupných rezerv jednotlivých okruhů a která by byla uvolněna v rámci ročního rozpočtového postupu; je přesvědčen, že do této rezervy by měly být odváděny také nevyužité rezervy i zrušené či nevyčerpané prostředky (závazky a platby) z předchozího rozpočtového roku;

Středa, 8. června 2011

138. kromě toho se domnívá, že v zájmu zvýšení transparentnosti a viditelnosti by se měla vytvořit další „rezerva“ pod stropem vlastních zdrojů a nad stropem VFR k zahrnutí rizik neplacení v souvislosti se zárukami za úvěry v rámci evropského mechanismu finanční stabilizace a systému střednědobé finanční pomoci platebním bilancím členských států, které nejsou členy eurozóny, a na případný zásah z rozpočtu EU v rámci evropského mechanismu stability po roce 2013;

139. naléhavě vyzývá Komisi, aby v příloze k rozpočtu EU uvedla všechny výdaje týkající se EU, uskutečněné – v souladu s mezivládním postupem – mimo rozpočet EU; je přesvědčen, že tyto každoročně poskytované informace umožní vytvořit úplný přehled o veškerých investicích, na jejichž realizaci na úrovni EU se dohodnou členské státy;

140. navrhuje, aby rozpočet EU jednoznačně identifikoval – pokud možno v příloze – veškeré investice, jež jsou realizovány v každé oblasti politiky EU a pocházejí rovněž z různých stran rozpočtu EU; je zároveň přesvědčen, že by Komise měla poskytnout odhad investičních potřeb, jež jsou plánovány pro celou dobu trvání programového období;

141. naléhá na Komisi, aby do svého návrhu rozpočtu začlenila podrobné informace o příjmové straně rozpočtu EU v podobě, v jaké jsou předávány rozpočtovému orgánu EU; poukazuje na to, že předkládání příjmové a výdajové strany rozpočtu zároveň je vlastně běžnou praxí u všech vnitrostátních rozpočtů; je pevně přesvědčen, že tímto způsobem bude zachována trvalá diskuse o systému financování Unie, zatímco bude plně uznáno, že rozpočtový orgán nemá v současné době pravomoc k navrhování změn této strany rozpočtu;

142. navrhuje proto pro další VFR tuto strukturu:

1. Evropa 2020

1a. Znalosti pro růst

včetně politik v oblasti výzkumu a inovací, vzdělávání a celoživotního učení a vnitřního trhu,

1b. Soudržnost pro růst a zaměstnanost

včetně politiky soudržnosti (hospodářské, sociální a územní) a sociálních politik,

1c. Hospodaření s přírodními zdroji a udržitelný rozvoj

včetně politik v oblasti zemědělství, rozvoje venkova, rybolovu, životního prostředí, změny klimatu, energetiky a dopravy,

1d. Občanství, svoboda, bezpečnost a právo

včetně politik v oblasti kultury, mládeže, komunikace a základních práv a svobody, bezpečnosti a práva,

2. Globální Evropa

včetně politiky v oblasti vnějších vztahů, sousedských vztahů a rozvojové politiky,

3. Správa

PŘÍLOHA

Středa, 8. června 2011

Reakce na měnící se situaci: flexibilita

143. opakuje své stanovisko obsažené v usnesení ze dne 25. března 2009 o přezkumu finančního rámce na období 2007–2013 v polovině období ⁽¹⁾, že větší flexibilita v rámci okruhů a mezi nimi je pro funkční schopnosti Unie absolutně nezbytná, a to nejen proto, aby mohla EU čelit novým výzvám, ale také aby se usnadnil proces rozhodování v orgánech;

Přezkum v polovině období

144. zdůrazňuje potřebu – v případě, že období VFR bude delší než 5 let – povinného přezkumu v polovině období umožňujícího kvantitativně i kvalitativně analyzovat a přezkoumat fungování VFR; zdůrazňuje, že v budoucnu by se přezkum v polovině období měl stát právně závaznou povinností zakotvenou v nařízení o VFR, a to se specifickým postupem zahrnujícím závazný časový plán, který zajistí plnou účast Parlamentu v jeho úloze legislativního a rozpočtového orgánu; zdůrazňuje, že pokud by přezkum zjistil neadekvátní výši stropů pro zbytek období, měla by být zaručena reálná možnost jejich revize;

Revize stropů

145. trvá na tom, že stupeň flexibility, kterou revizní mechanismu skutečně poskytuje, závisí na postupu pro jeho využití a setkává se s obecnou neochotou Rady ho použít; považuje za nezbytné – má-li úprava výdajových stropů zůstat reálnou možností –, aby budoucí revizní mechanismy obsahovaly zjednodušený postup pro změny v rámci dohodnutých limitů; vyzývá dále k tomu, aby byla zachována možnost zvýšit celkový strop VFR;

Zajištění dostatečného rozpětí a flexibility v rámci stropů

146. zdůrazňuje, že je důležité zajistit pro každý okruh dostatečné rezervy; se zájmem bere na vědomí návrh Komise na zřízení pevného procenta pro rozpětí; domnívá se však, že tato možnost by mohla poskytovat větší flexibilitu pouze tehdy, pokud by stropy v budoucnu byly dostatečně vysoké a takový další manévrovací prostor by umožňovaly;

147. poukazuje na to, že by měla být všemi možnými způsoby posílena flexibilita v rámci stropů, a vítá návrhy Komise předložené při přezkumu rozpočtu;

148. domnívá se, že je důležité zachovat možnost přesouvat výdaje v rámci víceletého finančního přidělu dopředu i dozadu, aby bylo možné provádět proticyklická opatření a smysluplně reagovat na závažné krize; domnívá se, že stávající systém flexibility pro právní akty fungoval v tomto ohledu ve stávajícím VFR dostatečně dobře; požaduje proto, aby byl v budoucím VFR zachován práh flexibility ve výši 5 % nad a pod úrovněmi stanovenými postupem spolurozhodování;

149. je přesvědčen, že nevyužité rezervy, zrušené a nevyčerpané prostředky (prostředky na závazky i na platby) v rozpočtu na určitý rok by měly být převedeny do roku následujícího a měly by představovat souhrnnou rezervu VFR, jež by se přidělovala jednotlivým okruhům v závislosti na jejich odhadovaných potřebách; je tudíž přesvědčen, že finanční prostředky přidělené na rozpočet EU by měly být vynaloženy pouze v jeho rámci a neměly by se vracet členským státům, jak je tomu nyní;

150. je mimoto přesvědčen, že tyto návrhy musí být doplněny určitou flexibilitou při převodech mezi různými okruhy v daném roce a zvýšenou flexibilitou mezi podokruhy;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 117E, 6.5.2010, s. 95.

Středa, 8. června 2011

151. znovu opakuje, že rozhodovací proces musí být navržen tak, aby umožňoval efektivní využívání těchto nástrojů;

Mechanismy flexibility

152. považuje za velmi důležité zachovat zvláštní mechanismy (nástroj pružnosti, Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci, Fond solidarity Evropské unie, rezerva na pomoc při mimořádných událostech), které mohou být uvolněny jednorázově, tím, že bude dále zjednodušeno jejich využívání, bude jim poskytnuto dostatečné finanční krytí a případně budou vytvořeny nové nástroje v budoucnu; zdůrazňuje, že při uvolnění takových dodatečných zdrojů financování musí být dodržena metoda Společenství;

153. domnívá se, že Evropskému fondu pro přizpůsobení se globalizaci (EFG) se daří zajišťovat solidaritu a podporu EU pracovníkům, kteří byli propuštěni z důvodu nepříznivých dopadů globalizace a globální finanční a hospodářské krize, a měl by být tudíž v novém VFR zachován; je nicméně přesvědčen, že postupy pro vyplácení podpory z EGF jsou příliš časově náročné a komplikované; vyzývá Komisi, aby navrhla způsoby, jak by bylo možné tyto postupy do budoucna zjednodušit a zkrátit;

154. domnívá se, že nástroj pružnosti, který je z mechanismů flexibility využíván v největší míře, je nezbytný při poskytování dodatečné flexibility; navrhuje výrazně navýšit počáteční částku přidělenou na nástroj pružnosti a následně tuto částku každý rok po dobu trvání VFR navyšovat a zachovat možnost převodu části nevyužitých prostředků v daném roce do roku $n+2$;

155. konstatuje, že v posledních letech byly finanční prostředky poskytnuté na řešení naléhavých přírodních a humanitárních katastrof nedostatečné; vyzývá proto k podstatnému navýšení přidělu finančních prostředků na pomoc při mimořádných událostech a k možnosti víceletého využívání tohoto nástroje;

Doba trvání VFR

156. zdůrazňuje, že výběr doby trvání příštího víceletého finančního rámce by měl dosáhnout správné rovnováhy mezi stabilitou pro programový cyklus a pro provádění jednotlivých politik a politického funkčního období orgánů, zejména v Evropské komisi a Evropském parlamentu; připomíná, že delší období vyžaduje větší flexibilitu;

157. je přesvědčen o tom, že pětiletý cyklus je z důvodu demokratické odpovědnosti a pravomocí plně v souladu s projevenou vůlí Parlamentu co nejvíce sladit dobu trvání víceletého finančního rámce s politickým funkčním obdobím orgánů; je však znepokojen tím, že pětiletý cyklus může být v tomto stadiu příliš krátký pro politiky, které vyžadují dlouhodobější plánování (tj. soudržnost, zemědělství, transevropské sítě), a nemusel by se plně slučovat s požadavky na plánování těchto politik a cyklem jejich provádění;

158. konstatuje, že desetiletý cyklus VFR, který navrhla Komise v přezkumu rozpočtu, by mohl zajistit výraznou stabilitu a předvídatelnost pro období finančního programování, ale protože by se celkové stropy a hlavní právní nástroje stabilizovaly na období 10 let, zvýšila by se tím nepružnost VFR a přizpůsobení se novým situacím by bylo nesmírně obtížné; domnívá se však, že o cyklu 5+5 let by se dalo uvažovat pouze v případě, že by bylo dosaženo dohody s Radou o maximální úrovni flexibility, včetně přezkumu v polovině období, a že by tato flexibilita byla zakotvena v nařízení o VFR;

Středa, 8. června 2011

159. zastává názor, že nový sedmiletý cyklus VFR stanovený do roku 2020 by měl být upřednostňovaným přechodným řešením, protože by mohl poskytnout větší stabilitu zajištěním kontinuity programů na delší období a vytvořit také jasnou vazbu na strategii Evropa 2020; zdůrazňuje však, že všechny možnosti týkající se trvání příštího VFR vyžadují dostatečné financování a dobře finančně zajištěnou flexibilitu v tomto rámci i mimo něj, aby se tak předešlo problémům, které se objevily v období 2007–2013;

160. je přesvědčen, že rozhodnutí o novém sedmiletém VFR by nemělo bránit možnosti zvolit pětileté období nebo období 5+5 let od roku 2021; znovu opakuje své přesvědčení, že sladění finančního plánování s mandátem Komise a Evropského parlamentu zvýší demokratickou odpovědnost, kontrolu a legitimitu;

Část V: Sladění ambicí s finančními prostředky: souvislost mezi výdaji a reformou financování EU

Dostatečné rozpočtové zdroje

161. je si plně vědom obtížných fiskálních úprav, které členské státy provádějí ve svých státních rozpočtech, a opakuje, že vůdčím principem rozpočtu EU by mělo být více než kdy jindy vytvoření evropské přidané hodnoty a zajištění řádného finančního řízení, tj. efektivity, účinnosti a hospodárnosti;

162. zdůrazňuje, že ani při realizovatelných úsporách není rozpočet EU ve své celkové výši 1 % HND schopen vyplnit finanční mezeru způsobenou potřebami dodatečného financování vyplývajícího ze Smlouvy a ze stávajících politických priorit a závazků, jako jsou:

- dosažení hlavních cílů strategie Evropa 2020 v oblasti zaměstnanosti, výzkumu a vývoje, klimatu a energie, vzdělávání a snižování chudoby;
- zvýšení výdajů na výzkum a inovace ze současných 1,9 % HDP na 3 % HDP, což roční výdaje ze soukromých a veřejných zdrojů zvýší přibližně o 130 miliard eur;
- nezbytné investice do infrastruktury;
- zásadní plnohodnotné a transparentně propočítané financování velkých projektů přijatých Radou, jako je ITER a Galileo, jakož i evropská politika pro oblast vesmíru;
- dosud nevyčíslené dodatečné prostředky potřebné v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky, včetně Evropské služby pro vnější činnost a Evropské politiky sousedství;
- dodatečné finanční potřeby spojené s budoucím rozšiřováním EU;
- financování současného evropského mechanismu finanční stabilizace a evropského mechanismu stability po roce 2013 s cílem zajistit v eurozóně a EU fiskální stabilitu nutnou pro překonání dluhové krize;
- finanční úsilí spojené s dosažením rozvojového cíle tisíciletí spočívajícího ve vynakládání 0,7 % HND na rozvojovou pomoc, tj. ročně přibližně o 35 miliard eur více ve srovnání se současnými výdaji ve výši 0,4 % HND;
- přísliby pomoci učiněné na základě Kodaňské dohody a dohody z Cancúnu, která má rozvojovým zemím pomoci bojovat se změnou klimatu a přizpůsobit se jejím dopadům, přičemž tato pomoc by měla jít nad rámec rozvojových cílů tisíciletí a dosáhnout do roku 2020 výše 100 miliard dolarů ročně, z čehož třetinu by měla nést EU;

Středa, 8. června 2011

163. je tudíž pevně přesvědčen o tom, že zmrazení příštího VFR na úrovni roku 2013, jak požadují některé členské státy, není schůdným řešením; zdůrazňuje, že i při zvýšení úrovně financování příštího VFR o 5 % oproti úrovni v roce 2013 ⁽¹⁾ je možné přispět ke splnění dohodnutých cílů a závazků Unie a k zásadě solidarity Unie jen v omezené míře; je proto přesvědčen, že v příštím VFR je potřeba zvýšit objem zdrojů alespoň o 5 %; vyzývá Radu, aby v případě, že nebude sdílet tento přístup, jasně stanovila, od kterých z jejích politických priorit či projektů by bylo možné bez ohledu na jejich prokazatelnou evropskou přidanou hodnotu zcela upustit;

164. znovu opakuje, že bez dostatečných dalších zdrojů ve VFR po roce 2013, nebude Unie schopna plnit stávající politické priority, které souvisejí především se strategií Evropa 2020, nové úkoly stanovené Lisabonskou smlouvou, natož reagovat na nepředvídané události;

165. konstatuje, že strop vlastních zdrojů se od roku 1993 nezměnil; je přesvědčen, že strop vlastních zdrojů může vyžadovat některé progresivní úpravy, protože členské státy svěřují více pravomocí Unii a stanovují pro ni více cílů; domnívá se, že současný strop vlastních zdrojů stanovený jednomyslně Radou ⁽²⁾ sice poskytuje dostatečný rozpočtový prostor ke splnění nejnaléhavějších výzev Unie, ale že by stále nepostačoval k tomu, aby se rozpočet EU stal skutečným nástrojem pro evropskou hospodářskou správu nebo aby se významným způsobem podílel na investicích do strategie Evropa 2020 na úrovni EU;

Transparentnější, jednodušší a spravedlivější systém financování

166. připomíná, že podle Lisabonské smlouvy je rozpočet „financován plně z vlastních zdrojů; jiné příjmy tím nejsou dotčeny“; zdůrazňuje, že způsob, jakým se systém vlastních zdrojů vyvíjel a postupně nahrazoval skutečné vlastní příjmy tzv. „národními příspěvky“, klade nepřiměřený důraz na čistou bilanci mezi členskými státy, a odporuje tak zásadě solidarity EU, oslabuje společný evropský zájem a do značné míry ignoruje evropskou přidanou hodnotu; konstatuje, že v praxi tento stav znamená, že výše rozpočtu je ovlivněna finanční situací jednotlivých členských států a jejich postojem k EU; důrazně proto vyzývá k důkladné reformě finančních zdrojů EU s cílem opětovně sladit financování rozpočtu EU s podstatou a požadavky Smlouvy;

167. domnívá se, že hlavním cílem reformy je dosažení autonomního, spravedlivějšího, transparentnějšího, jednoduššího a nestranného systému financování, který může být srozumitelnější pro občany a objasní jejich příspěvek do rozpočtu EU; vyzývá v této souvislosti ke zrušení stávajících slev, výjimek a opravných mechanismů; je přesvědčen, že zavádění jednoho nebo několika skutečných vlastních zdrojů s cílem nahradit systém založený HND, je pro Unii nezbytné, má-li Unie někdy získat rozpočet, který potřebuje, aby mohla významně přispět k finanční stabilitě a oživení hospodářství; připomíná, že jakákoli změna vlastních zdrojů by měla být provedena v souladu s daňovou svrchovaností členských států; trvá v této souvislosti na tom, že by Evropská unie měla být schopna vybírat přímo své vlastní finanční zdroje nezávisle na vnitrostátních rozpočtech;

⁽¹⁾ úroveň v roce 2013: 1,06 % HND; úroveň v roce 2013 + 5 %: 1,11 % HND; obojí v položkách závazků ve stálých cenách roku 2013. Tyto údaje vycházejí z předpokladu sedmiletého VFR a z následujících odhadů a předpovědí Komise:

— předpověď HND v roce 2012 podle DG BUDG: 13 130 916,3 milionů eur (ceny v roce 2012);
— odhad GRĚ ECFIN z ledna 2011 pro nominální růst HND ve výši 1,4 % v období 2011–2013 a 1,5 % v období 2014–2020.

Upozornění: Číselné údaje se mohou změnit v závislosti na odchylkách v odhadech a předpovědích Komise, i podle referenčního roku a typu použitých cen (běžné nebo stálé).

⁽²⁾ 1.23 % celkového HND členských států v položkách plateb a 1,29 % v položkách závazků

Středa, 8. června 2011

168. zdůrazňuje, že restrukturalizace systému vlastních zdrojů se jako taková netýká výše rozpočtu EU, ale nalezení efektivnější kombinace zdrojů pro financování dohodnuté politiky a cíle EU; poukazuje na to, že zavedení nového systému by nezvýšilo celkové daňové zatížení občanů, ale namísto toho by snížilo zatížení státní pokladny členských států;

169. zdůrazňuje, že Evropský parlament je jediným parlamentem, který má slovo při rozhodování o výdajové stránce, avšak nikoli při rozhodování o stránce příjmové; zdůrazňuje proto zásadní potřebu demokratické reformy finančních zdrojů EU;

170. bere na vědomí potenciální nové vlastní zdroje, které Komise navrhla ve svém sdělení o přezkumu rozpočtu (zdanění finančního sektoru, dražby v rámci systému pro obchodování s emisemi skleníkových plynů, poplatků související s leteckou dopravou, DPH, daň ze energie, daň z příjmů právnických osob); čeká na závěry analýzy dopadu těchto možností, včetně studie proveditelnosti různých možností pro daň z finančních transakcí na úrovni EU, která by měla také zkoumat příslušné mechanismy výběru, a to s ohledem na legislativní návrh, který má Komise předložit do 1. července 2011;

171. domnívá se, že by daň z finančních transakcí mohla představovat významný příspěvek finančního sektoru k ekonomickým a sociálním nákladům krize a k udržitelnosti veřejných financí; je toho názoru, že by daň z finančních transakcí mohla být také částečně použita na financování rozpočtu EU i na snížení příspěvků členských států na základě HND a že Unie by také měla jít příkladem v souvislosti s přesunem finančních prostředků do daňových rájů;

Část VI: Bezproblémový a účinný proces interinstitucionálního vyjednávání

172. připomíná, že podle Lisabonské smlouvy je souhlas Parlamentu, daný většinou hlasů všech jeho členů, povinný pro jednomyslné přijetí VFR Radou;

173. zdůrazňuje přísnější požadavky na většinu pro Parlament i Radu a poukazuje na význam plné míry využití ustanovení Smlouvy v čl. 312 odst. 5 SFEU, která požaduje, aby za tímto účelem Parlament, Rada a Komise přijaly v celém postupu vedoucím k přijetí VFR všechna nezbytná opatření; konstatuje, že toto výslovně ukládá orgánům povinnost provádět jednání s cílem nalézt dohodu o textu, ke kterému Parlament může dát svůj souhlas; dále poukazuje na to, že pokud nebude VFR přijat do konce roku 2013, bude platnost stropů a dalších ustanovení odpovídajících roku 2013 prodloužena až do doby, než bude přijat nový VFR;

174. vítá v tomto ohledu závazek předsednictví Rady ⁽¹⁾ zajistit otevřený a konstruktivní dialog a spolupráci s Parlamentem během celého postupu přijetí budoucího VFR a znovu potvrzuje svou ochotu během tohoto vyjednávacího postupu úzce spolupracovat s Radou a Komisí, a to v plném souladu s Lisabonskou smlouvou;

175. naléhá proto na Radu a Komisi, aby v souladu se Smlouvou vynaložily veškeré úsilí nezbytné pro rychlé dosažení dohody s Parlamentem na praktické pracovní metodě pro proces vyjednávání VFR; znovu připomíná vazbu mezi reformou příjmů a reformou výdajů, a požaduje proto, aby se Komise zavázala projednat v souvislosti s vyjednáváním VFR návrhy nových vlastních zdrojů;

⁽¹⁾ Dopis předsedy vlády Yvese Letermeho předsedovi Buzkovi ze dne 8. prosince 2010.

Středa, 8. června 2011

176. požaduje, aby byla na úrovni EU zahájena rozsáhlá veřejná diskuse o účelu, rozsahu a směru VFR Unie a reformě jejího systému příjmů; navrhuje zejména, aby byla svolána konference typu konventu o budoucím financování Unie, které se musí účastnit poslanci Evropského parlamentu a národních parlamentů;

*

* *

177. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, ostatním dotčeným orgánům a institucím a vládám a parlamentům členských států.
